

Europeiska unionens officiella tidning

C 54

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextiotredje årgången

17 februari 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 54/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning	1
--------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 54/02	Mål C-332/18 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 11 december 2019 – Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, tidigare Alouminion tis Ellados VEAΕ mot Europeiska kommissionen, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Överklagande – Statligt stöd – Framställning av aluminium – Förmånlig prissättning på el beviljad genom avtal – Beslut i vilket stödet förklarats förenligt med den inre marknaden – Uppsägning av avtalet – Interimistiskt beslut om beviljande av uppskov med verkningarna av att avtalet sagts upp – Beslut i vilket stödet förklaras olagligt)	2
2020/C 54/03	Mål C-376/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky - Slovakien) – E Slovenské elektrárne a.s. mot Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, tidigare Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (Begäran om förhandsavgörande – Upptagande till prövning – Gemensamma regler för den inre marknaden för el – Direktiv 2009/72/EG – Tillämpningsområde – Artikel 3 – Mål – Icke-diskrimineringsprincipen – Särskild avgift på inkomster som intjänats av företag med tillstånd att bedriva verksamhet inom reglerade områden – Området för el)	3

SV

2020/C 54/04	Mål C-380/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State - Nederländerna) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot E.P. (Begäran om förhandsavgörande – Gränskontroller, asyl och invandring – Förordning (EU) 2016/399 – Unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) – Artikel 6 – Villkor för inresa för tredjelandsmedborgare – Begreppet "risk för den allmänna ordningen" – Beslut om återvändande som utfärdas mot en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt inom ett visst territorium)	3
2020/C 54/05	Förenade målen C-381/18 och C-382/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State - Nederländerna) – G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18) mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Begäran om förhandsavgörande – Gränskontroller, asyl och invandring – Invandringspolitik – Direktiv 2003/86/EG – Rätt till familjeåterförening – Villkor för utövande av rätten till familjeåterförening – Begreppet "hänsyn till allmän ordning" – Avslag på en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem – Återkallelse av ett uppehållstillstånd för en familjemedlem eller avslag på en ansökan om förnyelse av ett sådant uppehållstillstånd)	4
2020/C 54/06	Mål C-433/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen - Finland) – ML mot Aktiva Finants OÜ ("Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG) nr 44/2001 – Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Krav på ett kontradiktoriskt förfarande och på ett effektivt rättsmedel – En nationell domstols beslut att förklara en dom meddelad av en domstol i en annan medlemsstat verkställbar – Nationellt förfarande för tillstånd till fortsatt handläggning (prövningstillstånd))	5
2020/C 54/07	Mål C-435/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 decembre 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof - Österrike) – Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH mot Land Oberösterreich m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 101 FEUF – Ersättning för skada som orsakats av en kartell – Rätt för rättssubjekt som inte agerar som leverantör eller som köpare på den marknad som berörs av kartellen att begära skadestånd – Skada som orsakats ett offentligt organ som beviljat lån till förmånliga villkor för förvärv av varor som är föremål för kartellen)	6
2020/C 54/08	Mål C-450/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social no 3 de Gerona - Spanien) – WA mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 79/7/EEG – Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet – Artikel 4.1 och 4.2 – Artikel 7.1 – Beräkning av förmåner – Direktiv 2006/54/EG – Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet – Nationell lagstiftning som föreskriver rätt till ett pensionstillägg för kvinnor som har fött eller adopterat minst två barn och som uppbär en avgiftsfinansierad pension på grund av bestående arbetsförmåga – Män i samma situation beviljas inte rätt till detta tillägg – Jämförbar situation – Direkt diskriminering på grund av kön – Undantag – Föreligger inte)	7
2020/C 54/09	Mål C-519/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Ungern) – TB mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 10.2 – Fakultativ bestämmelse – Villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening – Annan familjemedlem till en flykting än de som anges i artikel 4 – Begreppet "person som är beroende för sin försörjning")	7
2020/C 54/10	Mål C-708/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București - Rumänien) – TK mot Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7 och 8 – Direktiv 95/46/EG – Artiklarna 6.1 c och 7 f – Villkor för att personuppgiftsbehandling ska kunna tillåtas – Nationell lagstiftning enligt vilken videoövervakning får användas för att garantera säkerhet och skydd för personer, egendom och andra tillgångar samt för att skydda berättigade intressen, utan den registrerades samtycke – Ett videoövervakningssystem har installerats i de gemensamma utrymmena i en bostadsfastighet).	8

2020/C 54/11	Mål C-783/18 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 12 december 2019 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet mot Wajos GmbH (Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artikel 1b – Absolut registreringshinder – Varumärke som saknar särskiljningsförmåga – Tredimensionellt varumärke som består av en varas form – Bedömningskriterier för särskiljningsförmåga – Motiveringsskyldighet – Formen på en behållare – Krus)	9
2020/C 54/12	Mål C-87/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litauen) – TV Play Baltic AS mot Lietuvos radijo ir televizijos komisija (Begäran om förhandsavgörande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) – Artikel 2 m – Tillhandahållande av ett elektroniskt kommunikationsnät – Begrepp – Direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster) – Artikel 31.1 – Skyldighet att sända vissa angivna radio- eller tv-kanaler – Operatör som erbjuder ett utbud av kanaler via satellit – Skälig sändningsplikt – Villkor – Artikel 56 FEUF – Proportionalitet)	10
2020/C 54/13	Mål C-143/19 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2019 – Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artiklarna 15 och 66 – Verkligt bruk av ett EU-kollektivmärke – Varumärke som avser ett system för insamling och återvinning av förpackningsavfall – Anbringande på förpackningen för de varor för vilka varumärket registrerats)	11
2020/C 54/14	Förenade målen C-556/19 PPU och C-626/19 PPU: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam – Luxemburg, Nederländerna) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU) (Begäran om förhandsavgörande – Brådskanie mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för lagföring)	11
2020/C 54/15	Mål C-625/19 PPU: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam - Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot XD (Begäran om förhandsavgörande – Brådskanie mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för lagföring)	12
2020/C 54/16	Mål C-627/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam - Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot ZB (Begäran om förhandsavgörande – Brådskanie mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för verkställighet av ett straff)	13
2020/C 54/17	Mål C-725/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Sector 2 Bucureşti (Rumänien) den 1 oktober 2019 – IO mot Impuls Leasing România IFN SA	14
2020/C 54/18	Mål C-734/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Bucureşti (Rumänien) den 4 oktober 2019 – ITH Comercial Timişoara SRL mot Agenţia Naţională de Administrare Fiscală - Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti – Administraţia Sector 1 a Finanţelor Publice	14

2020/C 54/19	Mål C-748/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim mot WB	17
2020/C 54/20	Mål C-749/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av n (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie mot XA, YZ	18
2020/C 54/21	Mål C-750/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie mot DT	19
2020/C 54/22	Mål C-751/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa mot ZY	20
2020/C 54/23	Mål C-752/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Wola w Warszawie mot AX	22
2020/C 54/24	Mål C-753/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Wola w Warszawie mot BV	23
2020/C 54/25	Mål C-754/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Wola w Warszawie mot CU	24
2020/C 54/26	Mål C-763/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polen) den 18 oktober 2019 – D.S. mot S.P., A.P., D.K., Sz. w K.	25
2020/C 54/27	Mål C-764/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polen) den 18 oktober 2019 – C. S.A. mot Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej	26
2020/C 54/28	Mål C-765/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polen) den 18 oktober 2019 – M.Ś., I.Ś. mot R.B.P. Spółka Akcyjna	27
2020/C 54/29	Mål C-790/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 24 oktober 2019 – Brottåtal mot LG, MH.	28
2020/C 54/30	Mål C-811/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 4 november 2019 – brottåtal mot FQ, GP, HO, IN och JM	28
2020/C 54/31	Mål C-822/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 5 november 2019 – Flavoustream SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vămlor - Direcția Regională Vamală Braşov - Biroul Vamal de Interior Sibiu	29
2020/C 54/32	Mål C-834/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Vicenza (Italien) den 15 november 2019 – AV mot Ministero della Giustizia, Republiken Italien	30

2020/C 54/33	Mål C-837/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Portugal) den 19 november 2019 – Super Bock Bebidas S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira	31
2020/C 54/34	Mål C-843/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 20 november 2019 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) mot BT	32
2020/C 54/35	Mål C-846/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'arrondissement (Luxemburg) den 21 november 2019 – EQ mot Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA	32
2020/C 54/36	Mål C-861/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Spanien) den 26 november 2019 – LJ mot INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)	33
2020/C 54/37	Mål C-865/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal d'instance de Rennes (Frankrike) den 27 november 2019 – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue mot OG	34
2020/C 54/38	Mål C-870/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 26 november 2019 – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze mot MI	35
2020/C 54/39	Mål C-871/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 26 november 2019 – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze mot TB	35
2020/C 54/40	Mål C-876/19 P: Överklagande ingett den 29 november 2019 av PlasticsEurope av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 20 september 2019 i mål T-636/17, PlasticsEurope mot Echa	36
2020/C 54/41	Mål C-879/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 2 december 2019 – FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe mot Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Warszawie	37
2020/C 54/42	Mål C-884/19 P: Överklagande ingett den 3 december 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen	38
2020/C 54/43	Mål C-890/19 P: Överklagande ingett den 4 december 2019 av Fortischem a.s. av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-121/15, Fortischem mot kommissionen	39
2020/C 54/44	Mål C-895/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polen) den 4 december 2019 – A. mot Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	40
2020/C 54/45	Mål C-898/19 P: Överklagande ingett den 4 december 2019 av Irland av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i de förenade målen T-755/15 och T-759/15, Luxembourg och Fiat Chrysler Finance Europe mot kommissionen	41
2020/C 54/46	Mål C-899/19 P: Överklagande ingett den 4 december 2019 av Rumänien av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-391/17, Rumänien mot kommissionen	42

2020/C 54/47	Mål C-900/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 december 2019 – One Voice och Ligue pour la protection des oiseaux mot Ministre de la Transition écologique et solidaire 43	43
2020/C 54/48	Mål C-904/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 10 december 2019 – E. Sp. z o.o mot K.S. 43	43
2020/C 54/49	Mål C-913/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polen) den 13 december 2019 – CNP spółka z o.o. mot Gefion Insurance A/S 45	45

Tribunalen

2020/C 54/50	Mål T-21/18: Tribunalens dom av den 17 december 2019 – Polen mot kommissionen (EGFJ och Ejflu – Undantagande från finansiering av vissa betalningar – Frukt- och grönsakssektorn – Stöd till producentgrupper – Betalningar som verkställts av Polen – Brister i grundläggande och kompletterande kontroller – Kontroll av planer och kriterier för erkännande – Kontroller av ansökan om stöd – Huruvida producentgrupperna är berättigade till stöd – Ekonomiskt sammanhang – Nödvändighet av och berättigande till investeringar – Kostnadernas rimlighet – Systematiska brister – Risk för EGFJ – Korrigering av åtgärder – Schablonavdrag på 25 procent) 46	46
2020/C 54/51	Mål T-22/18: Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Bulgarien mot kommissionen (EGFJ och Ejflu – Betalningar som undantagits från unionsfinansiering – Betalningar som verkställts av Bulgarien – Landsbygdsutveckling – Kvalitet av kontroller på plats – Kontroll av kriterierna för finansieringsberättigande och av urvalskriterierna – Finansiella korrigeringar – Efterhandskontroller – Metod för beräkning av finansiella korrigeringar – Återfall – Korrigering av åtgärder – Förfarande för kontroll av överensstämmelse – Rättssäkerhet – Principen om sund ekonomisk förvaltning – Proportionalitet) 47	47
2020/C 54/52	Mål T-100/18: Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Wehrheim mot ECB (Personalmål – ECB:s anställda – Lön – Utlandstillägg – Borttagande – Ansvar – Materiell och ideell skada – Fel i tjänsten). 47	47
2020/C 54/53	Mål T-295/18: Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Grekland mot kommissionen (EGFL och Ejflu – Utgifter som undantagits från finansiering – Betalningar som verkställts av Grekland – Landsbygdsutveckling – Frikopplat direktstöd – Nyckelkontroller – Schablonmässig korrigering) 48	48
2020/C 54/54	Mål T-383/18: Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Sta*Ware EDV Beratung mot EUIPO EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket business/Navi – Faktiskt användande av varumärket – Delvis upphävande – Artikel 51.1 a och 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 58.1 a och 58.2 i förordning (EU) 2017/1001]) 49	49
2020/C 54/55	Mål T-504/18: Tribunalens dom av den 19 december 2019 – XG mot kommissionen (Anställda vid ett privat företag som tillhandahåller institutionen it-tjänster – Nekade tillträde till kommissionens lokaler – Huruvida den som antagit rättsakten var behörig att göra detta) 50	50
2020/C 54/56	Mål T-317/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 7 november 2019 – AMVAC Netherlands mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Verksamma ämnet etoprofos – Krav som ska vara uppfyllda för att ämnet ska kunna släppas ut på marknaden – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 50	50

2020/C 54/57	Mål T-715/19: Talan väckt den 21 oktober 2019 – Wagenknecht mot Europeiska unionens råd.....	51
2020/C 54/58	Mål T-804/19: Talan väckt den 20 november 2019 – HC mot kommissionen	52
2020/C 54/59	Mål T-823/19: Överklagande ingett den 4 december 2019 – JMS Sports mot EUIPO – Inter-Vion (Hårband som spiral)	53
2020/C 54/60	Mål T-829/19: Överklagande ingett den 4 december 2019 – Palírna U Zeleného stromu mot EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA).....	54
2020/C 54/61	Mål T-830/19: Överklagande ingett den 4 december 2019 – Palírna U Zeleného stromu mot EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA).....	55
2020/C 54/62	Mål T-831/19: Överklagande ingett den 4 december 2019 – Palírna U Zeleného stromu mot EUIPO – Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA)	56
2020/C 54/63	Mål T-849/19: Talan väckt den 16 december 2019 – Leonardo mot Frontext	57
2020/C 54/64	Mål T-853/19: Överklagande ingett den 17 december 2019 – Tehrani mot EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn)....	59
2020/C 54/65	Mål T-854/19: Överklagande ingett den 17 december 2019 – Franz Schröder mot EUIPO – RDS Design (MONTANA)	60
2020/C 54/66	Mål T-855/19: Överklagande ingett den 17 december 2019 – Franz Schröder mot EUIPO – RDS Design (MONTANA)	61
2020/C 54/67	Mål T-856/19: Överklagande ingett den 17 december 2019 – Franz Schröder mot EUIPO – RDS Design (MONTANA)	62
2020/C 54/68	Mål T-859/19: Överklagande ingett den 9 december 2019 – Alkemie Group mot EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE).....	63
2020/C 54/69	Mål T-860/19: Överklagande ingett den 9 december 2019 – Alkemie Group mot EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE).....	63

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning*(2020/C 54/01)***Senaste offentliggörandet**

EUT C 45, 10.2.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 36, 3.2.2020

EUT C 27, 27.1.2020

EUT C 19, 20.1.2020

EUT C 10, 13.1.2020

EUT C 432, 23.12.2019

EUT C 423, 16.12.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 11 december 2019 – Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, tidigare Alouminion tis Ellados VEAE mot Europeiska kommissionen, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)

(Mål C-332/18 P)(⁽¹⁾)

(Överklagande – Statligt stöd – Framställning av aluminium – Förmånlig prissättning på el beviljad genom avtal – Beslut i vilket stödet förklarats förenligt med den inre marknaden – Uppsägning av avtalet – Interimistiskt beslut om beviljande av uppskov med verkningarna av att avtalet sagts upp – Beslut i vilket stödet förklaras olagligt)

(2020/C 54/02)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, tidigare Alouminion tis Ellados VEAE (ombud: N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis, D. Diakopoulos och A. Komninos, dikigoroí, samt K. Struckmann, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och E. Gippini Fournier), Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ombud: E. Bourtzalas och D. Waelbroeck, avocats, samt C. Synodinos, H. Tagaras och E. Salaka, dikigoroí)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 285, 13.8.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky - Slovakien) – E Slovenské elektrárne a.s. mot Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, tidigare Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Mål C-376/18)(⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Upptagande till prövning – Gemensamma regler för den inre marknaden för el – Direktiv 2009/72/EG – Tillämpningsområde – Artikel 3 – Mål – Icke-diskrimineringsprincipen – Särskild avgift på inkomster som intjänats av företag med tillstånd att bedriva verksamhet inom reglerade områden – Området för el)

(2020/C 54/03)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Slovenské elektrárne a.s.

Motpart: Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, tidigare Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG och, i synnerhet, artikel 3.1–3.3 och 3.10 häri, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som inför en särskild avgift på inkomster från verksamhet som utövas såväl inom landet som i utlandet av företag som bedriver sin verksamhet, med stöd av ett tillstånd utfärdat av en offentlig myndighet, inom olika reglerade verksamhetsområden, inklusive av företag som innehar ett tillstånd som utfärdats av den behöriga nationella tillsynsmyndigheten för leverans av el.

(¹) EUT C 285, 13.8.2018

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State - Nederländerna) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot E.P.

(Mål C-380/18)(⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Gränskontroller, asyl och invandring – Förordning (EU) 2016/399 – Unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) – Artikel 6 – Villkor för inresa för tredjelandsmedborgare – Begreppet ”risk för den allmänna ordningen” – Beslut om återvändande som utfärdas mot en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt inom ett visst territorium)

(2020/C 54/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motpart: E.P.

Domslut

Artikel 6.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell praxis som innebär att de behöriga myndigheterna kan utfärda ett beslut om återvändande mot en tredjelandsmedborgare utan viseringsskyldighet som under en kort vistelse befinner sig på medlemsstaternas territorium, på grund av att vederbörande anses utgöra en risk för den allmänna ordningen därför att han eller hon misstänks för att ha begått ett brott. Detta gäller under förutsättning att denna praxis bara tillämpas om brottet är tillräckligt allvarligt, vad gäller gärningens art och den påföljd gärningsmannen riskerar, för att det ska vara motiverat att se till att tredjelandsmedborgarens vistelse inom medlemsstaternas territorium omedelbart upphör, och om myndigheterna har tillgång till samstämmiga, objektiva och exakta uppgifter som stöder deras misstankar, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 294, 20.8.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State - Nederländerna) – G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18) mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Förenade målen C-381/18 och C-382/18)(⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Gränskontroller, asyl och invandring – Invandringspolitik – Direktiv 2003/86/EG – Rätt till familjeåterförening – Villkor för utövande av rätten till familjeåterförening – Begreppet "hänsyn till allmän ordning" – Avslag på en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem – Återkallelse av ett uppehållstillstånd för en familjemedlem eller avslag på en ansökan om förnyelse av ett sådant uppehållstillstånd)

(2020/C 54/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18)

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Domslut

- 1) EU-domstolen är behörig, enligt artikel 267 FEUF, att tolka artikel 6 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, i en sådan situation där en domstol har att pröva en ansökan om inresa och vistelse för en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare som inte har utövat sin rätt till fri rörlighet, när det i nationell rätt föreskrivs att denna bestämmelse är direkt och ovillkorligen tillämplig i en sådan situation.

- 2) Artikel 6.1 och 6.2 i direktiv 2003/86 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken de behöriga myndigheterna, av hänsyn till allmän ordning, dels kan avslå en ansökan om inresa och vistelse, som grundar sig på detta direktiv, på grundval av en fällande brottmålsdom som meddelats under en tidigare vistelse i den berörda medlemsstaten, dels kan återkalla ett uppehållstillstånd, som grundar sig på nämnda direktiv, eller avslå en ansökan om förnyelse av ett sådant uppehållstillstånd om den sökande har dömts till ett straff som är av en viss stränghetsgrad i förhållande till vistelsens längd, under förutsättning att denna praxis endast tillämpas om det brott som personen i fråga har dömts för är så allvarligt att det är nödvändigt att hindra den sökande från att vistas inom den berörda medlemsstaten, och att dessa myndigheter gör en sådan individuell bedömning som föreskrivs i artikel 17 i samma direktiv, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 294, 20.8.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen - Finland) – ML mot Aktiva Finants OÜ

(Mål C-433/18)(⁽¹⁾)

(”Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG) nr 44/2001 – Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Krav på ett kontradiktoriskt förfarande och på ett effektivt rättsmedel – En nationell domstols beslut att förklara en dom meddelad av en domstol i en annan medlemsstat verkställbar – Nationellt förfarande för tillstånd till fortsatt handläggning (prövningstillstånd))

(2020/C 54/06)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen (Finland)

Parter i det nationella målet

Klagande: ML

Motpart: Aktiva Finants OÜ

Domslut

- 1) Artikel 43.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att bestämmelsen inte utgör hinder mot ett förfarande för tillstånd till fortsatt handläggning (prövningstillstånd) där dels hovrätten avgör tillståndsfrågan utifrån tingsrättens avgörande, utifrån besvaren, utifrån motpartens eventuella bemötande och vid behov utifrån det övriga rättegångsmaterialet, dels tillstånd till fortsatt handläggning ska meddelas bland annat om det finns anledning att betvivla att tingsrättens domslut är riktigt, om det inte är möjligt att bedöma om tingsrättens domslut är riktigt utan att tillstånd till fortsatt handläggning meddelas eller om det finns andra vägande skäl att meddela sådant tillstånd.

- 2) Artikel 43.3 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att bestämmelsen inte utgör hinder mot ett förfarande för prövning av en ansökan om ändring av ett beslut angående en ansökan om verkställighetsförklaring, där det inte krävs att svaranden hörs innan ett för svaranden gynnande beslut meddelas.

(¹) EUT C 352, 1.10.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 decembre 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof - Österrike) – Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH mot Land Oberösterreich m.fl.

(Mål C-435/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 101 FEUF – Ersättning för skada som orsakats av en kartell – Rätt för rättssubjekt som inte agerar som leverantör eller som köpare på den marknad som berörs av kartellen att begära skadestånd – Skada som orsakats ett offentligt organ som beviljat lån till förmånliga villkor för förvärv av varor som är föremål för kartellen)

(2020/C 54/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH

Motparter: Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft "Lebensräume" eingetragene GmbH, EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen GmbH, WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.GmbH, Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft "Baureform Wohnstätte" eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft "Familie" eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlungsgenossenschaft "Styria" reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Domslut

Artikel 101 FEUF ska tolkas så, att rättssubjekt som inte agerar som leverantör eller köpare på den marknad som berörs av en kartell, men som har beviljat stöd i form av stimulanslån till köpare av produkter som erbjuds på denna marknad, kan väcka talan mot de företag som deltagit i kartellen och begära ersättning för den skada som de har lidit på grund av att stödet varit större än vad som skulle ha varit fallet utan kartellen, vilket medfört att nämnda rättssubjekt inte har kunnat använda denna mellanskillnad för andra mer lönsamma syften.

(¹) EUT C 352, 1.10.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social no 3 de Gerona - Spanien) – WA mot Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Mål C-450/18) (⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 79/7/EEG – Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet – Artikel 4.1 och 4.2 – Artikel 7.1 – Beräkning av förmåner – Direktiv 2006/54/EG – Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet – Nationell lagstiftning som föreskriver rätt till ett pensionstillägg för kvinnor som har fött eller adopterat minst två barn och som uppbär en avgiftsfinansierad pension på grund av bestående arbetsoförmåga – Män i samma situation beviljas inte rätt till detta tillägg – Jämförbar situation – Direkt diskriminering på grund av kön – Undantag – Föreligger inte)

(2020/C 54/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nº 3 de Gerona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WA

Motpart: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Domslut

Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som föreskriver rätt till ett pensionstillägg för kvinnor som har fött eller adopterat minst två barn och som uppbär avgiftsfinansierad pension vid bestående arbetsoförmåga enligt ett nationellt system för social trygghet, medan män som befinner sig i samma situation inte har rätt till ett sådant pensionstillägg.

(¹) EUT C 399, 5.11.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Ungern) – TB mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Mål C-519/18) (⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 10.2 – Fakultativ bestämmelse – Villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening – Annan familjemedlem till en flykting än de som anges i artikel 4 – Begreppet ”person som är beroende för sin försörjning”)

(2020/C 54/09)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TB

Motpart: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Domslut

Artikel 10.2 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en medlemsstat endast tillåter familjeåterförening för systemen till en flykting om systemen av hälsoskäl inte kan försörja sig själv, under förutsättning att

- det, för det första, görs en bedömning av denna oförmåga med beaktande av flyktingars särskilda situation och att beslut fattas efter en individuell prövning där samtliga relevanta omständigheter beaktas, och att
- det, för det andra, kan fastställas, likaså med beaktande av flyktingars särskilda situation och efter en individuell prövning där samtliga relevanta omständigheter beaktas, att den berörda personens materiella försörjning faktiskt tryggas av flyktingen, eller att flyktingen förefaller vara den familjemedlem som bäst kan trygga den nödvändiga materiella försörjningen.

(¹) EUT C 436 3.12.2018

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul București - Rumänien) – TK mot Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Mål C-708/18)(⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7 och 8 – Direktiv 95/46/EG – Artiklarna 6.1 c och 7 f – Villkor för att personuppgiftsbehandling ska kunna tillåtas – Nationell lagstiftning enligt vilken videoövervakning får användas för att garantera säkerhet och skydd för personer, egendom och andra tillgångar samt för att skydda berättigade intressen, utan den registrerades samtycke – Ett videoövervakningssystem har installerats i de gemensamma utrymmena i en bostadsfastighet)

(2020/C 54/10)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: TK

Svarande: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Domslut

Artiklarna 6.1 c och 7 f i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, jämförda med artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka ett videoövervakningssystem – som det som är aktuellt i det nationella målet – som installerats i de gemensamma utrymmena i en bostadsfastighet får användas för att skydda berättigade intressen bestående i att garantera säkerhet och skydd för personer och egendom, utan de registrerades samtycke. Detta gäller under förutsättning att den personuppgiftsbehandling som sker genom det aktuella videoövervakningssystemet uppfyller de villkor som anges i artikel 7 f i direktiv 95/46, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 65, 18.2.2019.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 12 december 2019 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet mot Wajos GmbH

(Mål C-783/18 P)(⁽¹⁾)

(Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artikel 1b – Absolut registreringshinder – Varumärke som saknar särskiljningsförmåga – Tredimensionellt varumärke som består av en varas form – Bedömningskriterier för särskiljningsförmåga – Motiveringsskyldighet – Formen på en behållare – Krus)

(2020/C 54/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Övrig part i målet: Wajos GmbH (ombud: J. Schneiders, R. Krillke och B. Schneiders, Rechtsanwälte)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 112, 25.3.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – TV Play Baltic AS mot Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Mål C-87/19)(⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv 2002/21/EG (ramdirektiv) – Artikel 2 m – Tillhandahållande av ett elektroniskt kommunikationsnät – Begrepp – Direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster) – Artikel 31.1 – Skyldighet att sända vissa angivna radio- eller tv-kanaler – Operatör som erbjuder ett utbud av kanaler via satellit – Skälig sändningsplikt – Villkor – Artikel 56 FEUF – Proportionalitet)

(2020/C 54/12)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TV Play Baltic AS

Motpart: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Ytterligare deltagare i rättegången: Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija VŠĮ

Domslut

- 1) Artikel 2 m i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ska tolkas så, att en verksamhet som avser vidareändring av tv-program via satellitnät som ägs av tredje man inte omfattas av begreppet "tillhandahållande av ett elektroniskt kommunikationsnät", i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 2) Artikel 31.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att medlemsstaterna ålägger en skyldighet att sända ett tv-program för företag som, via satellitnät som ägs av tredje man, vidareänder tv-program som skyddas av ett system för villkorad tillgång och erbjuder sina kunder utbud av tv-program.
- 3) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att medlemsstaterna ålägger en skyldighet att gratis sända en tv-kanal för företag som, via satellitnät som ägs av tredje man, vidareänder tv-program som skyddas av ett system för villkorad tillgång och erbjuder sina kunder utbud av tv-program, under förutsättning dels att denna sändningsplikt medför att ett betydande antal, eller en betydande procentandel, slutanvändare av samtliga medel för sändning av tv-program får tillgång till den kanal till förmån för vilken nämnda skyldighet åläggs, dels att det tas hänsyn till hur slutanvändarna av de tjänster som tillhandahålls av den operatör som samma sändningsplikt åläggs är fördelade geografiskt, att operatören vidareänder denna kanal okrypterad och att nämnda kanal är tillgänglig gratis på internet och via nätet för markbundna tv-sändningar, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 155, 6.5.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2019 – Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-143/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artiklarna 15 och 66 – Verkligt bruk av ett EU-kollektivmärke – Varumärke som avser ett system för insamling och återvinning av förpackningsavfall – Anbringande på förpackningen för de varor för vilka varumärket registrerats)

(2020/C 54/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH (ombud: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Hanf)

Domslut

- 1) Den dom som tribunalen meddelade den 12 september 2018, Der Grüne Punkt/EUIPO – Halston Properties (Återgivning av en cirkel med två pilar) (T-253/17, EU:T:2018:909) upphävs.
- 2) Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 20 februari 2017 (ärende R 1357/2015–5) ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH i samband med såväl förevarande överklagande som förfarandet i första instans.

⁽¹⁾ EUT C 220, 1.7.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam – Luxemburg, Nederländerna) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

(Förenade målen C-556/19 PPU och C-626/19 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskanie mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för lagföring)

(2020/C 54/14)

Rättegångsspråk: franska och nederländska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

Domslut

Artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att begreppet "utfärdande rättslig myndighet", i den mening som avses i denna bestämmelse, omfattar åklagare i en medlemsstat, som ansvarar för lagföringen och som står under ledning och kontroll av sina överordnade, under förutsättning att deras ställning säkerställer att de agerar oberoende, bland annat i förhållande till den verkställande makten, i samband med utfärdandet av en europeisk arresteringsorder.

Rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, ska tolkas så, att de krav som uppställs för att en person mot vilken en europeisk arresteringsorder för lagföring har utfärdats ska anses åtnjuta ett effektivt domstolsskydd är uppfyllda om villkoren för att utfärda denna order och i synnerhet dess proportionalitet, enligt lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten, kan bli föremål för domstolsprövning i denna medlemsstat.

(¹) EUT C 337, 7.10.2019.

EUT C 383, 11.11.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam - Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot XD

(Mål C-625/19 PPU)(⁽¹⁾)

(Begäran om förhandsavgörande – Brådsakande mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet "utfärdande rättslig myndighet" – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för lagföring)

(2020/C 54/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Part i målet vid den nationella domstolen

XD

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att de krav som uppställs för att en person mot vilken en europeisk arresteringsorder för lagföring har utfärdats ska anses åtnjuta ett effektivt domstolsskydd är uppfyllda om villkoren för att utfärda denna order och i synnerhet dess proportionalitet, enligt lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten, kan bli föremål för en domstolsprövning i denna medlemsstat.

(¹) EUT C 382, 11.11.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 december 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam - Nederländerna) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot ZB

(Mål C-627/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 6.1 – Begreppet ”utfärdande rättslig myndighet” – Kriterier – Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat för verkställighet av ett straff)

(2020/C 54/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Part i målet vid den nationella domstolen

ZB

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som, samtidigt som den ger behörighet att utfärda en europeisk arresteringsorder för verkställighet av ett straff till en myndighet som, även om den deltar i rättskipningen i denna medlemsstat, inte själv är en domstol, saknar bestämmelser om att det ska finnas ett särskilt rättsmedel mot myndighetens beslut att utfärda en europeisk arresteringsorder.

(¹) EUT C 383, 11.11.2019

Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Sector 2 Bucureşti (Rumänien) den 1 oktober 2019 – IO mot Impuls Leasing România IFN SA

(Mål C-725/19)

(2020/C 54/17)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Sector 2 Bucureşti

Parter i det nationella målet

Kärande: IO

Svarande: Impuls Leasing România IFN SA

Tolkningsfråga

Ska direktiv 93/13/EEG, ⁽¹⁾ mot bakgrund av effektivitetsprincipen, tolkas på så sätt att det utgör hinder för en nationell lagstiftning såsom den gällande rumänska lagstiftningen angående villkoren för att en invändning mot verkställighet ska tas upp till prövning – artikel 713.2 i Codul de procedură civilă (civilprocesslagen), i dess lydelse enligt lag nr 310/2018 – enligt vilken en domstol inom ramen för en invändning mot verkställighet varken på konsumentens begäran eller ex officio har möjlighet att pröva huruvida villkoren i ett leasingavtal som utgör en exekutionstitel är oskäligen, eftersom det i lagen anges ett rättsmedel i form av talan vid allmän domstol för prövning av huruvida avtal som har ingåtts mellan en ”konsument” och en ”näringsidkare” innehåller oskäligen villkor i den mening som avses i direktivet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Bucureşti (Rumänien) den 4 oktober 2019 – ITH Comercial Timişoara SRL mot Agenţia Naţională de Administrare Fiscală - Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală - Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti - Administraţia Sector 1 a Finanţelor Publice

(Mål C-734/19)

(2020/C 54/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Bucureşti

Parter i det nationella målet

Klagande: ITH Comercial Timișoara SRL

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Tolkningsfrågor

- 1.1. Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, och i synnerhet artiklarna 167 och 168, samt principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar, icke-diskriminering och skatteneutralitet hinder för att en beskattningsbar person nekas rätt att göra avdrag för mervärdesskatt på vissa investeringsutgifter som vederbörande har påtagit sig med avsikten att genomföra en beskattningsbar transaktion, för det fall att den planerade investeringen avbryts i ett senare skede?
- 1.2. Utgör ovannämnda bestämmelser och principer hinder för att avdragsrätten påverkas om investeringen avbryts även på grund av andra omständigheter än att den beskattningsbara personen har gjort sig skyldig till ett missbruk eller skatteundandragande?
- 1.3. Utgör ovannämnda bestämmelser och principer hinder för en tolkning enligt vilken avdragsrätten kan påverkas av bland annat följande omständigheter för det fall att investeringen avbryts:
 - 1.3.1. den beskattningsbara personen kände till att det förelåg en risk för att investeringen inte skulle kunna genomföras när vederbörande påtog sig investeringsutgifterna – till exempel på grund av att en offentlig myndighet inte godkänner en detaljplan som är nödvändig för att genomföra den aktuella investeringen – och denna risk besannas,
 - 1.3.2. de ekonomiska förhållandena har förändrats över tid vilket innebär att den planerade investeringen inte är lika lönsam som beräknat vid den tidpunkt då den inleddes?
- 1.4. För det fall att investeringen avbryts, ska bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt de allmänna unionsrättsliga principerna då tolkas så, att
 - 1.4.1. missbruk eller skatteundandragande, som kan motivera att avdragsrätten påverkas, förmodas föreligga eller ska de styrkas av skattemyndigheterna,
 - 1.4.2. missbruk eller skatteundandragande kan vara föremål för en motbevisbar presumtion eller ska de styrkas med objektiva bevis?
- 1.5. Tillåter eller utesluter bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt de allmänna unionsrättsliga principerna, för det fall att investeringen avbryts, att det missbruk eller skatteundandragande som kan motivera att avdragsrätten påverkas tas i beaktande när den beskattningsbara personen inte för något ändamål, och därmed inte heller för rent privat bruk, kan använda sig av de varor och tjänster för vilka vederbörande har gjort avdrag för mervärdesskatt?
- 1.6. Ska bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt de allmänna unionsrättsliga principerna för det fall att investeringen avbryts tolkas så, att de omständigheter som hänförs till tiden efter det att den beskattningsbara personen har påtagit sig utgifterna – som till exempel att (i.) en ekonomisk kris uppstår i ett senare skede eller (ii.) en risk för att investeringen inte kan genomföras, som förelåg vid den tidpunkt då den beskattningsbara personen påtog sig investeringsutgifterna, besannas (till exempel den omständigheten att en offentlig myndighet inte har godkänt en detaljplan som är nödvändig för att genomföra den aktuella investeringen) eller (iii.) investeringsberäknade lönsamhet ändras – då utgör konjunkturmässiga omständigheter som den beskattningsbara personen inte kunde råda över och som kan tas i beaktande för att fastställa huruvida den beskattningsbara personen har handlat i god tro?

- 1.7. Ska bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, och i synnerhet artiklarna 184 och 185, samt principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar, icke-diskriminering och skatteneutralitet tolkas så, att mervärdesskatten ska justeras för det fall att investeringen avbryts?

Ska med andra ord rätten att göra avdrag för mervärdesskatt på vissa investeringsutgifter som den beskattningsbara personen har påtagit sig för att genomföra en beskattningsbar transaktion påverkas genom mekanismen för justering av mervärdesskatten för det fall att investeringen avbryts i ett senare skede?

- 1.8. Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken rätten att göra avdrag för mervärdesskatt på nedlagda investeringar endast består i två fall, som identifieras genom kortfattad hänvisning till två domar från EU-domstolen: (i.) om den beskattningsbara personen på grund av omständigheter som vederbörande inte kunde råda över, aldrig har använt sig av nämnda varor och tjänster inom ramen för sin ekonomiska verksamhet, vilket EU-domstolen har slagit fast i domen i mål C-37/95, Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV, och (ii.) i andra fall där förvärvade varor och tjänster för vilka avdragsrätten har utövats inte har använts inom ramen för den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet av objektiva skäl som den beskattningsbara personen inte kunde råda över, vilket EU-domstolen har slagit fast i domen i mål C-110/94, Intercommunale voor zeewaterontziltzing (INZO)/Belgische Staat?

- 1.9. Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar hinder för att skattemyndigheterna återkallar tidigare beskattningsbeslut eller tidigare avgöranden i administrativa överklaganden enligt vilka det har konstaterats

1.9.1. att en privatperson har förvärvat varor och tjänster med avsikten att använda dem för att genomföra en beskattningsbar transaktion,

1.9.2. att ett investeringsprojekt har skjutits på framtiden eller lagts ned på grund av en viss omständighet som den beskattningsbara personen inte kunde råda över?

- 2.1. Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, och i synnerhet artikel 28, hinder för att rättsfiguren kommissionär även är tillämplig utanför ramen för ett fullmaktsavtal utan representation?

- 2.2. Ska bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, och i synnerhet artikel 28, tolkas så, att rättsfiguren kommissionär är tillämplig när en beskattningsbar person uppför en byggnad i enlighet med önskemålen och kraven för en annan juridisk persons verksamhet med avsikten att behålla äganderätten till byggnaden och hyra ut denna byggnad till denna andra juridiska person när byggnaden har färdigställts?

- 2.3. Ska ovannämnda bestämmelser tolkas så, att byggföretaget i ovannämnda situation ska fakturera investeringsutgifterna för uppförandet av byggnaden till den juridiska person till vilken nämnda byggnad ska hyras ut när den har färdigställts och uppbära därtill hörande mervärdesskatt av nämnda juridiska person?

- 2.4. Ska ovannämnda bestämmelser tolkas så, att byggföretaget i ovannämnda situation är skyldigt att fakturera investeringsutgifterna och uppbära därtill hörande mervärdesskatt när det slutgiltigt avbryter byggnationen därför att den ekonomiska verksamhet som bedrivs av den person till vilken nämnda byggnad skulle hyras ut kraftigt har minskat till följd av att den sistnämnda personen befinner sig i en situation med nära förestående insolvens?

- 2.5. Ska bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt de allmänna unionsrättsliga principerna tolkas så, att skattemyndigheterna kan omkvalificera den beskattningsbara personens transaktioner utan att beakta klausulerna i de avtal som den sistnämnda personen har ingått, även om de aktuella avtalen inte är fiktiva?

- 2.6. Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt samt i synnerhet principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar hinder för att skattemyndigheterna återkallar tidigare beskattningsbeslut eller tidigare avgöranden i administrativa överklaganden enligt vilka den beskattningsbara personen har tillerkänts rätt att göra avdrag för mervärdesskatt?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim mot WB

(Mål C-748/19)

(2020/C 54/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim

Motpart: WB

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 ⁽¹⁾ jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolsskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot en person som åtalats för att ha begått ett brott enligt artikel 200 § 1 kk och andra brott, har utformats på ett sådant sätt att
 - det i den dömande sammansättningen sitter en domare (Sędzia Sądu Rejonowego HO (domare i regionaldomstol HO) som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?])
- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sad Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämns på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
 - a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvals förfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;
 - b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?

- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av n (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie mot XA, YZ

(Mål C-749/19)

(2020/C 54/20)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie

Motpart: XA, YZ

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 (¹) jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot en person som åtalats för att ha begått ett brott enligt artikel 280 § 1 kk och andra brott, har utformats på ett sådant sätt att
 - det i den dömande sammansättningen sitter en domare som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?]
- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sąd Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämns på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
 - a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvalsförfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;

- b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?
- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie mot DT

(Mål C-750/19)

(2020/C 54/21)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie

Motpart: DT

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 (¹) jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolsskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot en person som åtalats för att ha begått ett brott enligt artikel 62 § 2 kks och andra brott, har utformats på ett sådant sätt att

— det i den dömande sammansättningen sitter en domare (JM) som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?]

- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sad Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämns på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
- a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvalsförfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;
- b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?
- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Prokuratura Rejonowa mot ZY

(Mål C-751/19)

(2020/C 54/22)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie

Motpart: ZY

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 ⁽¹⁾ jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolsskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot den tilltalade angående yrkande om att en gemensam dom ska meddelas, har utformats på ett sådant sätt att
 - det i den dömande sammansättningen sitter en domare (KL) som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?]
- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sad Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämnts på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
 - a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvalsförfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;
 - b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?
- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Wola w Warszawie mot AX

(Mål C-752/19)

(2020/C 54/23)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa Warszawa – Wola w Warszawie

Motpart: AX

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 ⁽¹⁾ jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolsskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot en person som åtalats för att ha begått ett brott enligt artikel 177 § 1 kk och andra brott, har utformats på ett sådant sätt att
 - det i den dömande sammansättningen sitter en domare (LK) som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?]
- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sad Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämns på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
 - a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvalsförfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;
 - b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?

- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Wola w Warszawie mot BV

(Mål C-753/19)

(2020/C 54/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa Warszawa – Wola w Warszawie

Motpart: BV

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 (¹) jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolsskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot en person som åtalats för att ha begått ett brott enligt artikel 200 § 1 kk och andra brott, har utformats på ett sådant sätt att
 - det i den dömande sammansättningen sitter en domare (MJ) som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?]
- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sąd Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämns på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
 - a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvals förfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;

- b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?
- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 15 oktober 2019 – Wola w Warszawie mot CU

(Mål C-754/19)

(2020/C 54/25)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Prokuratura Rejonowa Warszawa – Wola w Warszawie

Motpart: CU

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 FEU, jämförd med artikel 2 FEU och den där angivna respekten för rättsstaten, samt artikel 6.1–6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 (¹) jämförd med skäl 22 i samma direktiv, tolkas så, att kraven på ett effektivt domstolsskydd, inbegripet kravet på domstolarnas oavhängighet, och de krav som följer av oskuldspresumtionen, åsidosätts i en situation där ett domstolsförfarande, såsom det straffrättsliga förfarandet mot en person som åtalats för att ha begått ett brott enligt artikel 296 § 2 kk och andra brott, har utformats på ett sådant sätt att

— det i den dömande sammansättningen sitter en domare (NI) som enligt ett enskilt beslut av justitieministern förflyttats från en domstol på en lägre nivå i hierarkin, varvid de kriterier som justitieministern tillämpade för att förflytta denna domare inte är kända, varvid inhemsk lag inte föreskriver någon domstolsprövning av sådana beslut och möjliggör för justitieministern att återkalla domarens förflyttning vid varje tillfälle[?]

- 2) Är det fråga om ett åsidosättande av de krav som nämns i punkt 1 i en situation där ett avgörande som meddelas i ett domstolsförfarande, såsom det som beskrivs i punkt 1, kan överklagas av parterna genom ett särskilt rättsmedel till en domstol, såsom Sad Najwyższy (Högsta domstolen), mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och den nationella lagstiftningen ålägger ordföranden för en organisatorisk enhet vid denna domstol (avdelning), som är behörig att pröva rättsmedel, en skyldighet att fördela målen enligt en alfabetisk förteckning över domarna på denna avdelning och det uttryckligen är förbjudet att utesluta någon domare, och det vid tilldelningen av mål även deltar en person som utnämns på begäran av ett kollegialt organ, såsom det nationella domstolsrådet, som inrättats så att dess ledamöter är domare
- a) som väljs av en kammare i parlamentet, vilken röstar på en gemensam lista över kandidater som upprättats i förväg av en parlamentarisk kommitté utifrån ett antal kandidater som föreslagits av parlamentsgrupperna eller ett organ inom parlamentskammaren, på grundval av rekommendationer som föreslagits av grupper av domare eller medborgare – vilket innebär att kandidaterna under urvalsförfarandet stöds av politiker vid tre tillfällen;
- b) som motsvarar en majoritet av ledamöterna i detta organ och som därvid utgör ett tillräckligt antal för att fatta beslut beträffande tillsättning av domartjänster samt andra bindande beslut som krävs enligt nationell rätt?
- 3) Utifrån unionsrättslig synvinkel, inbegripet de bestämmelser och krav som anges i punkt 1, vilken verkan har ett avgörande som har meddelats i ett domstolsförfarande, som inrättats på det sätt som beskrivs i punkt 1, och ett avgörande som meddelas i ett förfarande vid Högsta domstolen, varvid en sådan person som nämns i punkt 2 deltar i avgörandet?
- 4) Är verkan av de avgöranden som avses i punkt 3, enligt unionsrätten och särskilt de bestämmelser som anges i punkt 1, beroende av om nämnda domstol har dömt till den tilltalades fördel eller till dennes nackdel?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polen) den 18 oktober 2019 – D.S. mot S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

(Mål C-763/19)

(2020/C 54/26)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Parter i det nationella målet

Klagande: D.S.

Motparter: S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket samt artikel 2, artikel 4.3 och artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en domare inte kan anses vara oavhängig i den mening som avses i unionsrätten, då vederbörande har utnämnts till domare uppenbart i strid mot reglerna i medlemsstatens lagstiftning om utnämning av domare, i synnerhet genom att denna person utnämnts till domare, av en myndighet som varken garanterar oavhängighet i förhållande till den verkställande och lagstiftande makten eller opartiskhet, genom att lagligheten av utnämningsförfarandet systematiskt undantas från domstolsprövning och genom att denna person utnämnts till domare, trots att det beslut som fattats av den nationella myndigheten (Krajowa Rada Sądownictwa) (Nationella domstolsrådet) att nominera vederbörande för utnämning till domare dessförinnan överklagats till behörig nationell domstol (Naczelny Sąd Administracyjny) (Högsta förvaltningsdomstolen), trots att detta beslut har inhiherats i enlighet med nationell rätt och trots att förfarandet vid behörig nationell domstol (Naczelny Sąd Administracyjny) (Högsta förvaltningsdomstolen) inte avslutats innan utnämningsbeslutet antogs?

— Och ska därvid en domstol, vars dömande sammansättning utgörs av personer som utnämnts under ovannämnda förhållanden, således inte betraktas som en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag, i den mening som avses i unionsrätten?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, ska artikel 19.1 andra stycket samt artikel 2, artikel 4.3 och artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en dom som har meddelats av en domare och en domstol i sista instans, som har inrättats på det sätt som beskrivs i den första tolkningsfrågan, inte utgör en dom i rättsligt hänseende (en icke existerande dom) i den mening som avses i unionsrätten, och får en prövning i detta hänseende göras av en allmän domstol som uppfyller de krav som uppställs för en domstol enligt unionslagstiftningen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polen) den 18 oktober 2019 – C. S.A. mot Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej

(Mål C-764/19)

(2020/C 54/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Parter i det nationella målet

Klagande: C. S.A.

Motpart: Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket samt artikel 2, artikel 4.3 och artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en domare inte kan anses vara oavhängig i den mening som avses i unionsrätten, då vederbörande har utnämnts till domare uppenbart i strid mot reglerna i medlemsstatens lagstiftning om utnämning av domare, i synnerhet genom att denna person utnämnts till domare, av en myndighet som varken garanterar oavhängighet i förhållande till den verkställande och lagstiftande makten eller opartiskhet, genom att lagligheten av utnämningsförfarandet systematiskt undantas från domstolsprövning och genom att denna person utnämnts till domare, trots att det beslut som fattats av den nationella myndigheten (Krajowa Rada Sądownictwa) (Nationella domstolsrådet) att nominera vederbörande

för utnämning till domare dessförinnan överklagats till behörig nationell domstol (Naczelny Sąd Administracyjny) (Högsta förvaltningsdomstolen), trots att detta beslut har inhiberats i enlighet med nationell rätt och trots att förfarandet vid behörig nationell domstol (Naczelny Sąd Administracyjny) (Högsta förvaltningsdomstolen) inte avslutats innan utnämningsbeslutet antogs?

— Och ska därvid en domstol, vars dömande sammansättning utgörs av personer som utnämnts under ovannämnda förhållanden, således inte betraktas som en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag, i den mening som avses i unionsrätten?

- 2) Om den första frågan besvaras jakande, ska artikel 19.1 andra stycket samt artikel 2, artikel 4.3 och artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en dom som har meddelats av en domare och en domstol i sista instans, som har inrättats på det sätt som beskrivs i den första tolkningsfrågan, inte utgör en dom i rättsligt hänseende (en icke existerande dom) i den mening som avses i unionsrätten, och får en prövning i detta hänseende göras av en allmän domstol som uppfyller de krav som uppställs för en domstol enligt unionslagstiftningen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polen) den 18 oktober 2019 – M.Ś., I.Ś. mot R.B.P. Spółka Akcyjna

(Mål C-765/19)

(2020/C 54/28)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Parter i det nationella målet

Klagande: M.Ś., I.Ś.

Motpart: R.B.P. Spółka Akcyjna

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket samt artikel 2, artikel 4.3 och artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en domare inte kan anses vara oavhängig i den mening som avses i unionsrätten, då vederbörande har utnämnts till domare uppenbart i strid mot reglerna i medlemsstatens lagstiftning om utnämning av domare, i synnerhet genom att denna person utnämnts till domare, av en myndighet som varken garanterar oavhängighet i förhållande till den verkställande och lagstiftande makten eller opartiskhet, genom att lagligheten av utnämningsförfarandet systematiskt undantas från domstolsprövning och genom att denna person utnämnts till domare, trots att det beslut som fattats av den nationella myndigheten (Krajowa Rada Sądownictwa) (Nationella domstolsrådet) att nominera vederbörande för utnämning till domare dessförinnan överklagats till behörig nationell domstol (Naczelny Sąd Administracyjny) (Högsta förvaltningsdomstolen), trots att detta beslut har inhiberats i enlighet med nationell rätt och trots att förfarandet vid behörig nationell domstol (Naczelny Sąd Administracyjny) (Högsta förvaltningsdomstolen) inte avslutats innan utnämningsbeslutet antogs?

— Och ska därvid en domstol, vars dömande sammansättning utgörs av personer som utnämnts under ovannämnda förhållanden, således inte betraktas som en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag, i den mening som avses i unionsrätten?

- 2) Om den första frågan besvaras jakande, ska artikel 19.1 andra stycket samt artikel 2, artikel 4.3 och artikel 6.3 fördraget om Europeiska unionen, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkas så, att en dom som har meddelats av en domare och en domstol i sista instans, som har inrättats på det sätt som beskrivs i den första tolkningsfrågan, inte utgör en dom i rättsligt hänseende (en icke existerande dom) i den mening som avses i unionsrätten, och får en prövning i detta hänseende göras av en allmän domstol som uppfyller de krav som uppställs för en domstol enligt unionslagstiftningen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Braşov (Rumänien) den 24 oktober 2019 – Brottmål mot LG, MH

(Mål C-790/19)

(2020/C 54/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Braşov (Rumänien)

Tilltalade i det nationella målet

LG, MH

Tolkningsfråga

Ska artikel 1.3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att den person som begår den konkreta handling som utgör brottet penningtvätt alltid måste vara en annan person än den som begår förbrottet (det bakomliggande brott varifrån de tvättade pengarna härrör)?

⁽¹⁾ EUT L 141, 2015, s. 73.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (Rumänien) den 4 november 2019 – brottmål mot FQ, GP, HO, IN och JM

(Mål C-811/19)

(2020/C 54/30)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

Parter i det nationella målet

Tilltalade: FQ, GP, HO, IN och JM

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 325.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 58 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽¹⁾, artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri ⁽²⁾ som riktar sig mot unionens finansiella intressen, som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen av den 26 juni 1995, tolkas så, att *de utgör hinder för att ett organ som inte tillhör den dömande makten, nämligen Curtea Constituțională a României (Rumäniens författningsdomstol), meddelar ett avgörande som innebär en prövning av en processinvändning – enligt vilken en domstolsavdelnings sammansättning varit rättsstridig, mot bakgrund av principen om specialisering av Högsta domstolens domare (som inte stadgas i Rumäniens konstitution) – och som medför att en domstol blir skyldig att återförvisa mål angående överklaganden (med devolutiv verkan) för ny prövning vid samma domstol i första instans?*
2. Ska artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att *de utgör hinder för att ett organ som inte tillhör den dömande makten förklarar sammansättningen av en domstolsavdelning vid en sektion vid den högsta rättsinstansen (avdelning sammansatt av domare i tjänst, vilka vid den tidpunkt då de utnämndes uppfyllde bland annat det krav på specialisering som ska vara uppfyllt för att utnämnas som domare vid brottmålssektionen vid den högsta rättsinstansen) vara rättsstridig?*
3. Ska principen om unionsrättens företräde tolkas så, att *den ger den nationella domstolen rätt att inte följa ett avgörande i vilket författningsdomstolen har tolkat en bestämmelse av lägre rang än konstitutionen, som gäller Högsta domstolens organisation och återfinns i den nationella lagen om förebyggande, utredning och lagföring av korruptionsbrott, och som konsekvent har tolkats på ett visst sätt av en rättsinstans i 16 år?*
4. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att *principen om rätt till ett effektivt rättsmedel omfattar specialisering av domare och inrättande av specialiserade domstolsavdelningar vid den högsta rättsinstansen?*

⁽¹⁾ EUT L 141, 2015, s. 73.

⁽²⁾ EUT L 198, 2017, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 5 november 2019 – Flavourstream SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Mål C-822/19)

(2020/C 54/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i det nationella målet

Klagande: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu

Motpart: Flavourstream SRL

Tolkningsfråga

Ska den nomenklatur som återfinns i bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt genomförandeförordning 2016/1821, ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att produkten "AURIC GMO FREE", som utgör föremålet för tvisten, ska klassificeras enligt undernummer 17 029 095 eller undernummer 29 124 900 i denna nomenklatur?

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1821 av den 6 oktober 2016 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 294, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Vicenza (Italien) den 15 november 2019 – AV mot Ministero della Giustizia, Republiken Italien

(Mål C-834/19)

(2020/C 54/32)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Vicenza

Parter i det nationella målet

Kärande: AV

Svarande: Ministero della Giustizia, Republiken Italien

Tolkningsfrågan

Utgör en nationell praxis enligt vilken en arvoderad underrättsdomare (Giudice Onorario di Tribunale, GOT), som tjänstgör under de villkor som är kännetecknande för kärandens ämbete, inte omfattas av begreppet deltidsarbetande i klausul 2 i det ramavtal som är bilagt direktiv 97/81/EG ⁽¹⁾ och begreppet visstidsanställd i klausul 2 i det ramavtal som är bilagt direktiv 1999/70/EG ⁽²⁾ hinder för den ändamålsenliga verkan av direktiven 97/81/EG och 1999/70/EG?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS - Bilaga: Ramavtal om deltidsarbete (EGT 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT 1999, L 175, a. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Portugal) den 19 november 2019 – Super Bock Bebidas S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-837/19)

(2020/C 54/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Parter i det nationella målet

Kärande: Super Bock Bebidas S.A.

Svarande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Tillåter artikel 17.6 andra stycket i rådets sjätte direktiv⁽¹⁾ av den 17 maj 1977 (i vilken anges att "medlemsstaterna [får] behålla alla de undantag som föreskrivs i deras nationella lagstiftning när detta direktiv träder i kraft") att en ny medlemsstat, vid dagen för dess anslutning, i sin lagstiftning inför nationella undantag från rätten till avdrag för mervärdesskatt?
- 2) Har artikel 17.6 andra stycket i sjätte direktivet samma räckvidd som artikel 176 andra stycket i rådets direktiv 2006/112/EG⁽²⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (då det i denna föreskrivs att medlemsstaterna får behålla alla de avvikelser som föreskrivs i deras nationella lagstiftning den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den dagen, dagen för deras anslutning), vad gäller den relevanta tidpunkten för att fastställa vilka "avvikelser som föreskrivs i deras nationella lagstiftning" som kan bibehållas?
- 3) För det fall att Portugal, mot bakgrund av sjätte direktivet, kunde bibehålla alla de undantag som föreskrevs i dess nationella lagstiftning den 1 januari 1989 – det datum då sjätte direktivet trädde i kraft i Portugal – ändrades i så fall denna möjlighet genom direktiv 2006/112/EG, enligt vilket det i stället är anslutningsdagen (den 1 januari 1986) som är relevant datum?
- 4) Utgör artikel 176 andra stycket i direktiv 2006/112/EG hinder för ikraftträdandet av bestämmelser, på dagen för Portugals anslutning till Europeiska gemenskaperna (såsom dem som föreskrivs i artikel 21.1 i mervärdesskattelagen), i vilka föreskrivs ett undantag från avdragsrätten för skatt i samband med vissa kostnader (inbegripet kostnader för logi, kost, drycker, bilhyra, bränsle och vägavgifter), för det fall dessa normer redan hade publicerats och deras ikraftträdande ursprungligen var planerat att ske före anslutningen men flyttades till den dag då anslutningen ägde rum?
- 5) Ska artikel 168 a i direktiv 2006/112 och neutralitetsprincipen tolkas så, att de utgör hinder för att en medlemsstats nationella lagstiftning bibehåller bestämmelser om undantag från avdragsrätten (såsom bestämmelserna i artikel 21.1 i mervärdesskattelagen, avseende kostnader för logi, kost, drycker, bilhyra, bränsle och vägavgifter), som är tillämpliga även när det styrks att de förvärvade varorna och tjänsterna kommer att användas för det beskattningsbara företags skattepliktiga transaktioner?
- 6) Utgör artikel 176 i direktiv 2006/112 och proportionalitetsprincipen hinder för att undantag från avdragsrätten som inte föreskrivs i detta direktiv, men som medlemsstaterna kan bibehålla enligt andra stycket i denna bestämmelse, kan vara tillämpliga när det kan visas att de kostnader som avses är av strikt yrkesmässig karaktär och varorna och tjänsterna ska användas för det beskattningsbara företags skattepliktiga transaktioner?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 20 november 2019 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) mot BT

(Mål C-843/19)

(2020/C 54/34)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i det nationella målet

Klagande: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Motpart: BT

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten hinder för en sådan nationell bestämmelse som artikel 208[.1] c i den allmänna socialförsäkringslagen, enligt vilken samtliga personer som är anslutna till det allmänna pensionssystemet, för att kunna välja att gå i pension i förtid, måste få en pension, beräknad enligt det allmänna systemet, exklusive eventuella tillägg som beviljas för att nå upp till minimnivån, som lägst motsvarar minimipensionen, för det fall nämnda artikel utgör indirekt diskriminering mot kvinnor som är anslutna till det allmänna systemet, på grund av att den tillämpas på många fler kvinnor än män?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'arrondissement (Luxemburg) den 21 november 2019 – EQ mot Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Mål C-846/19)

(2020/C 54/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'arrondissement

Parter i det nationella målet

Kärande: EQ

Svarande: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 9.1 andra stycket i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas så att det omfattar tillhandahållande av tjänster inom ramen för ett trepartsförhållande där tjänsteleverantören har fått uppdraget av en enhet som inte är identisk med mottagaren av tjänsterna, eller ska ett sådant tillhandahållande anses uteslutet från denna bestämmelse?

2. Ska svaret på den första frågan vara beroende av huruvida tjänsterna tillhandahålls inom ramen för ett uppdrag av en oberoende domstol?
3. Ska svaret på den första frågan vara beroende av huruvida tjänsteleverantörens ersättning betalas av mottagaren av tjänsten av den stat till vilken den enhet som har gett tjänsteleverantören uppdraget hör?
4. Ska begreppet ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 9.1 andra stycket i direktiv 2006/112/EG tolkas så att det omfattar, eller utesluter, tillhandahållandet av tjänsterna när tjänsteleverantörens ersättning inte enligt lag är obligatorisk och beloppet för denna ersättning, när den betalas, a) fastställs genom en bedömning från fall till fall, b) alltid beror på den ekonomiska situation som mottagaren av tjänsterna befinner sig i och c) utgår i form av antingen ett schablonbelopp, en andel av tjänstemottagarens inkomst eller i förhållande till de tjänster som har utförts?
5. Ska begreppet "tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete" som avses i artikel 132.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så att det omfattar tjänster som utförs inom ramen för ett system för skydd av utsatta vuxna som införts genom lag och som står under en oberoende domstols kontroll, eller ska det anses utesluta sådana tjänster?
6. Ska begreppet "organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär" i artikel 132.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så att det, vad gäller erkännandet som organ av social karaktär, innebär vissa krav beträffande tjänsteleverantörernas verksamhetsform, eller beträffande huruvida tjänsteleverantörens verksamhet har ett altruistiskt eller ett lukrativt syfte? Eller ska begreppet ges en mer allmän tolkning som innebär att det genom andra kriterier eller villkor begränsar tillämpningsområdet för det undantag som föreskrivs i artikel 132.1 g, eller räcker det med att det utförs tjänster "med ... anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete" för att det aktuella organet ska kunna tillskrivas en social karaktär?
7. Ska begreppet "organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär" i artikel 132.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så att det krävs ett förfarande för erkännande som bygger på en förutbestämd procedur och förutbestämda kriterier, eller kan ett *ad hoc*-erkännande ske från fall till fall, i förekommande fall av en domstol?
8. Tillåter principen om skydd för berättigade förväntningar, såsom Europeiska unionens domstol har tolkat den i sin praxis, att den myndighet som ansvarar för uppbörd av mervärdesskatt kräver att en mervärdesskatteskyldig person betalar mervärdesskatt för ekonomiska transaktioner som avser en period som redan har löpt ut vid tidpunkten för myndighetens beskattningsbeslut, när denna myndighet före den perioden, under en längre tid, har godtagit de mervärdesskattedeklarationerna från denna beskattningsbara person i vilka ekonomiska transaktioner av samma art inte tagits upp som mervärdesskattepliktiga transaktioner? Är denna möjlighet för den myndighet som ansvarar för uppbörd av mervärdesskatt underställd vissa villkor?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Spanien) den 26 november 2019 – LJ mot INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

(Mål C-861/19)

(2020/C 54/36)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Kärande: LJ

Svarande: INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

Tolkningsfrågor

- 1) Kan det moderskapstillägg som föreskrivs i artikel 60 i Ley General de la Seguridad Social (LGSS) (allmän lag om social trygghet), i dess lydelse enligt kungligt lagstiftningsdekret nr 8/2015, anses vara en positiv åtgärd eller särbehandling i syfte att säkerställa full jämställdhet mellan kvinnor och män i den mening som avses i artikel 157.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?
- 2) För det fall föregående fråga besvaras jakande, strider den tidsmässiga begränsning som föreskrivs i den enda slutbestämmelsen i kungligt lagstiftningsdekret nr 8/2015, enligt vilken tillägget endast omfattar pensioner som betalas ut från och med den 1 januari 2016, mot proportionalitetsprincipen, som ska iakttas i fråga om all positiv särbehandling?

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal d'instance de Rennes (Frankrike) den 27 november 2019 – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue mot OG

(Mål C-865/19)

(2020/C 54/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance de Rennes

Parter i det nationella målet

Sökande: Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue

Svarande: OG

Tolkningsfrågan

Om den effektiva räntan för en konsumentkredit är på 5,364511 procent och om den regel som följer av direktiven 98/7/EG av den 16 februari 1998 ⁽¹⁾, 2008/48/EG av den 23 april 2008 ⁽²⁾ och direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 ⁽³⁾, i fransk version, föreskriver att "Resultatet av beräkningen ska uttryckas med åtminstone en decimal exakthet. Om siffran i den följande decimalen är större än eller lika med 5, ska siffran i den första decimalen höjas med ett." är det då korrekt att ange en effektiv ränta på 5,363 procent?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998 om ändring av direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 101, 1998, s. 17).

⁽²⁾ Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 2014, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 26 november 2019 – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze mot MI

(Mål C-870/19)

(2020/C 54/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Motpart: MI

Tolkningsfråga

Kan artikel 15[.7 i förordning nr 3821/85 ⁽¹⁾] tolkas på så sätt att den innebär att fordonets förare ska uppvisa ett enda, samlat agerande, med den följd att föraren, om denne underlåter att uppvisa ett sådant agerande, ska anses begå en enda överträdelse och ska åläggas en enda påföljd, eller kan nämnda artikel – genom tillämpning av straffkumulation – medföra lika många överträdelser och påföljder som antalet dagar för vilka färdskrivarens diagramblad för den i lagen avsedda tidsperioden ("innevarande dag och de föregående 28 dagarna") inte har visats upp?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 1985, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 3 s. 120).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 26 november 2019 – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze mot TB

(Mål C-871/19)

(2020/C 54/39)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Motpart: TB

Tolkningsfråga

Kan artikel 15[.7 i förordning nr 3821/85 ⁽¹⁾] tolkas på så sätt att den innebär att fordonets förare ska uppvisa ett enda, samlat agerande, med den följden att föraren, om denne underlåter att uppvisa ett sådant agerande, ska anses begå en enda överträdelse och ska åläggas en enda påföljd, eller kan nämnda artikel – genom tillämpning av straffkumulation – medföra lika många överträdelser och påföljder som antalet dagar för vilka färdskrivarens diagramblad för den i lagen avsedda tidsperioden ("innevarande dag och de föregående 28 dagarna") inte har visats upp?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 1985, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 120).

Överklagande ingett den 29 november 2019 av PlasticsEurope av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 20 september 2019 i mål T-636/17, PlasticsEurope mot Echa

(Mål C-876/19 P)

(2020/C 54/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: PlasticsEurope (ombud: advokaterna R. Cana, E. Mullier och F. Mattioli)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten, Republiken Frankrike, ClientEarth

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara tribunalens dom i mål T-636/17;
- ogiltigförklara beslut ED/30/2017 som Echa:s verkställande direktör fattade den 6 juli 2017;
- alternativt, återförvisa målet till tribunalen för prövning av klagandenas talan om ogiltigförklaring;
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet i första instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande grunder.

- A. Tribunalen har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att misstolka Reach ⁽¹⁾ och genom att anse att Kemikaliemyndigheten inte är skyldig att visa att det finns vetenskapliga belägg för sannolika allvarliga effekter i enlighet med artikel 57 f i förordning nr 1907/2006.
- B. Tribunalen har gjort sig skyldig till ett rättsligt fel när den bedömde de bevis som den förfogade över och de omständigheter som dessa bevis avsåg. Tribunalen hade bland annat fel när den fann att Echa hade fastställt "sannolika" allvarliga effekter. Tribunalen har inte undersökt huruvida Echa verkligen utvärderat informationen avseende den motsvarande nivån av betänkligheter, utan litade i stället felaktigt på Echa:s försäkran att denna nivå hade uppnåtts. Tribunalen har felaktigt avvisat klagandens argument avseende graden av betydelse av de slutsatser som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) dragit i det aktuella fallet. Tribunalen har gjort sig skyldig till ett rättsligt fel när den drog slutsatsen att Efsa:s slutsatser ligger i linje med Echa:s beslut. Tribunalen har misstolkat den bevisning som parterna lagt fram.

- C. Tribunalen har åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att behandla klaganden sämre än Echa.
- D. Tribunalen har gjort sig skyldig till ett rättsligt fel när den misstolkade artikel 2.8 b i förordning nr 1907/2006 och åsidosatt motiveringsskyldigheten genom att inte uttala sig om klagandens ytterligare argument avseende mellanhänder.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, med ändring i EUT L 136, 2007, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 2 december 2019 – FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe mot Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Warszawie

(Mål C-879/19)

(2020/C 54/41)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Motpart: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Tolkningsfrågor

Ska begreppet person som normalt utför sitt arbete i två eller flera medlemsstater i artikel 14.2 första meningen i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (¹), ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006 (²), tolkas så, att det omfattar en person som, inom ramen för ett och samma anställningsavtal med en och samma arbetsgivare och under den period som avtalet gäller, utför arbete i minst två medlemsstater, men inte samtidigt eller parallellt, utan under flera på varandra direkt följande perioder på några månader?

(¹) EGT L 28, 1997, s. 1

(²) EGT L 392, 2006, s. 1

Överklagande ingett den 3 december 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen

(Mål C-884/19 P)

(2020/C 54/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, A. Demeneix, T. Maxian Rusche)

Övriga parter i målet: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens (femte avdelningen) dom av den 24 september 2019 i mål T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd mot kommissionen,
- tillbakavisa den första grunden för talan,
- återförvisa målet avseende den andra till fjärde grunderna i ansökan till första instans till tribunalen för omprövning,
- låta frågan om rättegångskostnader för förevarande förfarande och det tidigare förfarande som har samband med detta, nämligen kostnader som lett till den ursprungliga domen, den överklagade domen och domen, anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har lagt fram tre grunder för överklagande.

För det första föreligger ett rättsligt fel i punkterna 55–61 i domen. Tribunalen feltolkade där både artikel 2.7 b och den tredje strecksatsen i artikel 2.7 c i grundförordningen. ⁽¹⁾ Tribunalen läste i de bestämmelserna in ett krav på att marknadsekonomisk behandling kan vägras endast när kommissionen finner att tillämpningen av artikel 2.1–2.6 i grundförordningen på det bolag som begär Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group skulle ge upphov till artificiella resultat med andra ord måste bedömningen utvisa den exakta inverkan av den förvrängning som påträffats i bolagets bokföring. Den skyldigheten att visa förvrängningens verkningar på priser, kostnader och vad som tillförs föreligger emellertid bara beträffande den första delen av den första strecksatsen i artikel 2.7 c i grundförordningen, där det kravet nämns särskilt. I målet rådet mot Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group baserade domstolen kravet på den särskilda lydelsen. Det finns inte utrymme för att utvidga det resonemanget analogt till samtliga fem kriterier för marknadsekonomisk behandling i artikel 2.7 i grundförordningen.

För det andra finns flera rättsliga fel i punkterna 62–73 i domen. För det första utgör kapitalkostnaden en produktionsfaktor på samma sätt som arbetskostnaden. De två subventionssystemen har därför ett direkt samband med produktionskostnaden. För det andra tog tribunalen inte upp kommissionens påstående om de båda subventionssystemens inverkan på sökanden i första instans, såväl beträffande identifieringen av den relevanta tidsperioden som beträffande det totala mottagna beloppet. Tribunalen ersatte i stället kommissionens ekonomiska bedömning med sin egen.

För det tredje påverkas domen av förfarandefel. Sökanden i första instans bestred inte hur kommissionen hade tolkat den tredje strecksatsen i artikel 2.7 i grundförordningen, utan endast hur den tillämpade den bestämmelsen på omständigheterna. Därför avgjorde tribunalen målet utan befogenhet. Tribunalen gav dessutom inte kommissionen möjlighet att ange sin syn på den nya tolkning av artikel 2.7 c i grundförordningen som utvecklades i domen. Den åsidosatte därmed kommissionens rätt till en rättvis rättegång.

(¹) Förordning (EG) nr 1225/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51 2009, rättelse EUT L 44, 2016, s. 20).

Överklagande ingett den 4 december 2019 av Fortischem a.s. av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-121/15, Fortischem mot kommissionen

(Mål C-890/19 P)

(2020/C 54/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fortischem a.s. (ombud: C. Arhold, Rechtsanwalt, samt P. Hodál och M. Staroň, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, AlzChem AG, tidigare AlzChem Trostberg GmbH, tidigare AlzChem Hart GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara artiklarna 1 och 3–5 i det omtvistade beslutet, (¹) och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning bestående i en felaktig tolkning och felaktig tillämpning av artiklarna 107.1 och 108.2 FEUF samt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 (²) genom att slå fast att beslutet om återkrav i ett fall som det förevarande kunde utvidgas till att omfatta klaganden, även om klaganden hade betalat ett marknadspris för stödmottagarens tillgångar.

Den andra grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att kommissionen inte hade bevisbördan för huruvida stödet hade överförts till klaganden genom försäljning av tillgångarna under marknadspris.

Den tredje grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning eller missförstod de faktiska omständigheterna genom att bortse från flera (närmast obestridliga) förutsättningar om att ett marknadspris hade betalats för tillgångarna.

Den fjärde grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att göra en felaktig tolkning av begreppen "transaktionens omfattning" och "transaktionens ekonomiska logik" vid upprättandet av ekonomisk kontinuitet.

Den femte grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att godta att kommissionen kunde dra slutsatsen att det förelåg ekonomisk kontinuitet på grundval av endast två av de kriterier som fastställts, medan alla andra kriterier talade emot att det förelåg ekonomisk kontinuitet.

Den sjätte grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning bestående i en felaktig tolkning och felaktig tillämpning av relevanta rättsliga bestämmelser som innebar förbud mot kollektiva uppsägningar samt en felaktig rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna genom att dra slutsatsen att förbudet mot kollektiva uppsägningar innebar en fördel för NCHZ och inte en faktisk nackdel i form av ökade kostnader och genom att inte minska det påstådda statliga stödbeloppet med ett belopp som motsvarade de ökade kostnaderna.

Den sjunde grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att ersätta resonemanget i det omtvistade beslutet med sitt eget resonemang, eftersom kommissionen inte hade anfört några argument eller förklaringar om på vilket sätt förbudet mot kollektiva uppsägningar innebar en fördel för NCHZ.

(¹) Kommissionens beslut (EU) 2015/1826 av den 15 oktober 2014 om det statliga stöd SA.33797 – (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2011/CP) som Slovakien har genomfört till förmån för NCHZ (EUT L 269, 2015, s. 71).

(²) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polen) den 4 december 2019
– A. mot Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej**

(Mål C-895/19)

(2020/C 54/44)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Parter i det nationella målet

Klagande: A.

Motpart: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Tolkningsfråga

Ska artikel 167 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹), jämförd med artikel 178 i samma direktiv, tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken ett villkor för att utöva rätten att dra av ingående mervärdesskatt under samma beskattningsperiod som den då skatt skulle erläggas för transaktioner avseende gemenskapsinterna förvärv av varor, är att den skatt som ska erläggas för dessa transaktioner redovisas i den korrekta skattedeklarationen som ska inges inom den obligatoriska tidsfristen (i Polen, tre månader) efter utgången av den månad då skattskyldigheten avseende de förvärvade varorna och tjänsterna uppstod?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1

Överklagande ingett den 4 december 2019 av Irland av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i de förenade målen T-755/15 och T-759/15, Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe mot kommissionen

(Mål C-898/19 P)

(2020/C 54/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ireland (ombud: M. Browne, A. Joyce, J. Quaney, P. Gallagher SC, S. Kingston, B. Doherty, BL)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Fiat Chrysler Finance Europe, Storhertigdömet Luxemburg

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 september 2019 i de förenade målen T-755/15 och T-759/15, Luxemburg och Fiat Chrysler Finance Europe/kommissionen.
- ogiltigförklara kommissionen beslut ⁽¹⁾ av den 21 oktober 2015, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på artikel 107.1 FEUF när det gäller den s k armlängdsprincipen.

Den andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på artikel 107.1 FEUF när det gäller dess analys av selektivitet.

Den tredje grunden: Tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet.

Den fjärde grunden: Tribunalen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen genom att godta att kommissionen kunde bedöma nationella skattemyndigheters beslut mot bakgrund av dess tolkning av armlängdsprincipen, vilken var oförutsägbar och vars innehåll är okänt.

Den femte grunden: Tribunalen åsidosatte artiklarna 4 FEU och 5 FEU och använde reglerna om statligt stöd för att på ett otillåtet sätt harmonisera medlemsstaternas bestämmelser om direkt beskattning.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/2326 av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA.38375 (2014/C) (f.d. 2014/NN) som Luxemburg har genomfört till förmån för Fiat (EUT L 351, 2016, s. 1)

Överklagande ingett den 4 december 2019 av Rumänien av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 september 2019 i mål T-391/17, Rumänien mot kommissionen

(Mål C-899/19 P)

(2020/C 54/46)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Rumänien (ombud: E. Gane, L. Lițu och M. Chicu)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Ungern

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— bifalla överklagandet, upphäva tribunalens dom i mål T-391/17 i dess helhet, döma i mål T-391/17 och bifalla talan om ogiltigförklaring av beslut (EU) 2017/652,

eller

— bifalla överklagandet, upphäva tribunalens dom i mål T-391/17 i dess helhet och återförvisa mål T-391/17 till Europeiska unionens tribunal för att denna i ny dom ska bifalla talan om ogiltigförklaring och ogiltigförklara beslut (EU) 2017/652, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

A. Överträdelse av unionsfördragets bestämmelser om unionens befogenheter

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i strid med den i artikel 5.2 i fördraget om Europeiska unionen (FEU) stadgade principen om tilldelade befogenheter, likställde de värden som räknas upp i artikel 2 FEU med en specifik/objektiv åtgärd som vidtas inom ramen för unionens befogenheter och därvid uppmanade kommissionen att lägga fram specifika rättsakter som huvudsakligen syftar till att säkerställa iakttagandet av rättigheter för personer som tillhör nationella språkminoriteter och att bevara den kulturella och språkliga mångfalden.

B. Överträdelse av artikel 296.2 FEUF

Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 296.2 FEUF vad gäller kommissionens motiveringsskyldighet, när den fann att kommissionen mot bakgrund av omständigheterna i målet hade fullgjort denna skyldighet, trots att kommissionen inte hade klargjort de rättsliga skäl som var av väsentlig betydelse för beslut (EU) 2017/652 och kommissionen dessutom väsentligt hade ändrat den ståndpunkt som den tidigare hade gett uttryck för, utan att precisera vilka förändringar som skett som motiverade att den ändrade ståndpunkt.

C. Förfarandefel som kan medföra skada för klaganden

Rättegången har inte genomförts på ett korrekt sätt, eftersom parterna under den muntliga delen av förfarandet i mål T-391/17 på tribunalens uppmaning enbart behandlat frågan huruvida talan om ogiltigförklaring kunde tas upp till prövning, medan tribunalen i den dom som sedan meddelades uteslutande prövat sakfrågan.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 december 2019 – One Voice och Ligue pour la protection des oiseaux mot Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Mål C-900/19)

(2020/C 54/47)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Sökande: One Voice och Ligue pour la protection des oiseaux

Svarande: Ministre de la Transition écologique et solidaire

Intervenant: Fédération nationale des Chasseurs

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat tillåter medel, arrangemang eller metoder för fångst eller dödande av fåglar, vilka, även i minimal och temporär utsträckning, kan medföra bifångster? Vilka kriterier, avseende bland annat den begränsade andelen eller omfattningen av dessa bifångster, den i princip icke-dödliga utkomsten av denna tillåtna jaktmetod och skyldigheten att befria utan att allvarligt skada oavsiktligt infångade fåglar, ska tillämpas för att bedöma huruvida villkoret gällande selektivitet som uppställs i denna artikel är uppfyllt?
- 2) Ska direktiv 2009/147/EG tolkas så, att syftet att bevara bruket av traditionella metoder och anordningar för jakt och fångst av fåglar i underhållningssyfte, i den mån alla andra villkor som uppställs för ett sådant undantag i artikel 9.1 c i direktivet är uppfyllda, kan motivera att det inte finns någon annan lämplig lösning i den mening som avses i artikel 9.1 i direktivet, vilket gör det möjligt att medge undantag från förbudet mot sådana metoder och anordningar enligt artikel 8 i detta direktiv?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT 2010, L 20, s. 7).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 10 december 2019 – E. Sp. z o.o mot K.S.

(Mål C-904/19)

(2020/C 54/48)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: E. Sp. z o.o

Motpart: K.S.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾ och skälen i detta direktiv – [tjugonde och tjugofjärde skälet, enligt vilka] avtalen ska formuleras på ett klart och begripligt språk och konsumenten ska ha en reell möjlighet att granska alla villkoren och i tveksamma fall ska den för konsumenten mest gynnsamma tolkningen gälla, och medlemsstaternas domstolar eller förvaltningsmyndigheter måste förfoga över lämpliga och effektiva medel för att förhindra fortsatt tillämpning av oskäliga villkor i konsumentavtal –, jämförda med artikel 10.1 och 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG⁽²⁾, och skäl 31 i det direktivet, tolkas så, att de utgör hinder för en sådan bestämmelse som artikel 339.2 i Kodeks postępowania cywilnego (civilprocesslagen) (nedan kallad KPC) som förstås på så sätt att en tredskodom enligt artikel 339.2 KPC får meddelas i ett mål [utelämnas] om återbetalning av en konsumentkredit [utelämnas] även när klaganden inte har ingett konsumentkreditavtalet [utelämnas] och det följaktligen inte har prövats huruvida villkoren i avtalet eventuellt är oskäliga, det inte har undersökts om avtalet innehåller alla lagstadgade uppgifter, samtidigt som en tredskodom enligt denna bestämmelse endast får grunda sig på klagandens framställning av de faktiska omständigheterna, utan prövning av den bevisning som förebbringats för att bedöma om de ger upphov till ”tvivel” i den mening som avses i denna bestämmelse?

Eller är det mot bakgrund EU-domstolens dom av den 1 oktober 2015, ERSTE Bank Hungary (C-32/14, EU:C:2015:637, punkt 62), dom av den 10 september 2014, Kušionova [**orig. s. 1**] (C-34/13, EU:C:2014:2189, punkt 56), dom av den 6 oktober 2009, Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, punkt 47), tillåtet att tolka artikel 339.2 KPC så, att en tredskodom får meddelas i ett mål [om återbetalning av en konsumentkredit] [utelämnas] i vilket klaganden inte har bifogat avtalet till ansökan, och att talan följaktligen inte har prövats mot bakgrund av avtalet för att bedöma huruvida villkoren i avtalet eventuellt är oskäliga och om avtalet innehåller alla lagstadgade uppgifter, utan enbart på grundval av klagandens framställning av de faktiska omständigheterna?

- 2) Ska artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal [utelämnas] och skälen i detta direktiv [tjugonde och tjugofjärde skälet, enligt vilka] avtalen ska formuleras på ett klart och begripligt språk och konsumenten ska ha en reell möjlighet att granska alla villkoren och i tveksamma fall ska den för konsumenten mest gynnsamma tolkningen gälla, och medlemsstaternas domstolar eller förvaltningsmyndigheter måste förfoga över lämpliga och effektiva medel för att förhindra fortsatt tillämpning av oskäliga villkor i konsumentavtal, jämförda med artikel 10.1 och 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG, och skäl 31 i det direktivet tolkas så, att de utgör hinder för en sådan bestämmelse som artikel 339.2 KPC, som förstås på så sätt att den hindrar den nationella domstolen från att pröva ett avtal [om] konsumentkredit som bifogats av klaganden för att bedöma om villkoren i avtalet eventuellt är oskäliga, undersöka om avtalet innehåller alla lagstadgade uppgifter, samtidigt som en tredskodom enligt denna bestämmelse endast får grunda sig på klagandens framställning av de faktiska omständigheterna, utan prövning av den bevisning som förebbringats för att bedöma om de ger upphov till ”tvivel” i den mening som avses i denna bestämmelse?

Eller är en sådan tolkning av artikel 339.2 KPC tillåten mot bakgrund EU-domstolens dom av den 1 oktober 2015, ERSTE Bank Hungary (C-32/14, EU:C:2015:637, punkt 62), dom av den 10 september 2014, Kušionova (C-34/13, EU:C:2014:2189, punkt 56), dom av den 6 oktober 2009, Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, punkt 47), eftersom en tredskodom får meddelas i ett mål [om återbetalning av en konsumentkredit] [utelämnas], utan prövning av det avtal som klaganden bifogat ansökan för att bedöma om villkoren i avtalet eventuellt är oskäliga och om avtalet innehåller alla lagstadgade uppgifter, enbart på grundval av klagandens framställning av de faktiska omständigheterna?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva: område 15 volym 12 s. 169.

⁽²⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polen) den 13 december 2019 – CNP spółka z o.o. mot Gefion Insurance A/S

(Mål C-913/19)

(2020/C 54/49)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Parter i det nationella målet

Klagande: CNP spółka z o.o.

Motpart: Gefion Insurance A/S

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 13.2 jämförd med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att tillämpningen av artikel 7.2 och 7.5 i förordningen inte är utesluten vid fastställandet av en domstols behörighet i en tvist mellan en näringsidkare och ett försäkringsföretag med anledning av en fordran mot försäkringsföretaget som grundar sig på en ansvarsförsäkring och som näringsidkaren förvärvat av den skadelidande?
2. Om fråga 1 besvaras jakande, ska artikel 7.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att ett rörelsedrivande bolag som utövar verksamhet i en medlemsstat och reglerar saksador inom ramen för en obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon på grundval av ett avtal med ett försäkringsföretag som har säte i en annan medlemsstat, ska anses vara försäkringsföretagets filial, agentur eller annan etablering?
3. Om fråga 1 besvaras jakande, ska artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att den utgör ett självständigt utpekande av behörighet för domstolen i den medlemsstat där den skadevållande händelsen inträffade och i vilken den borgenär som förvärvat fordran som grundar sig på den obligatoriska ansvarsförsäkringen från den skadelidande har väckt talan mot det försäkringsföretag som har säte i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s 1

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 17 december 2019 – Polen mot kommissionen

(Mål T-21/18) ⁽¹⁾

(EGFJ och Ejflu – Undantagande från finansiering av vissa betalningar – Frukt- och grönsakssektorn – Stöd till producentgrupper – Betalningar som verkställts av Polen – Brister i grundläggande och kompletterande kontroller – Kontroll av planer och kriterier för erkännande – Kontroller av ansökan om stöd – Huruvida producentgrupperna är berättigade till stöd – Ekonomiskt sammanhang – Nödvändighet av och berättigande till investeringar – Kostnadernas rimlighet – Systematiska brister – Risk för EGFJ – Korrigerande åtgärder – Schablonavdrag på 25 procent)

(2020/C 54/50)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, M. Pawlicka och D. Krawczyk)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis och A. Stobiecka-Kuik)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/2014 av den 8 november 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT 2017, L 292, s. 61).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Bulgarien mot kommissionen(Mål T-22/18)(⁽¹⁾)

(EGFJ och Ejflu – Betalningar som undantagits från unionsfinansiering – Betalningar som verkställts av Bulgarien – Landsbygdsutveckling – Kvalitet av kontroller på plats – Kontroll av kriterierna för finansieringsberättigande och av urvalskriterierna – Finansiella korrigeringar – Efterhandskontroller – Metod för beräkning av finansiella korrigeringar – Återfall – Korrigerande åtgärder – Förfarande för kontroll av överensstämmelse – Rättssäkerhet – Principen om sund ekonomisk förvaltning – Proportionalitet)

(2020/C 54/51)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Republiken Bulgarien (ombud: E. Petranova och L. Zaharieva)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Aquilina, G. Koleva och V. Bottka)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF och som avser delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/2014 av den 8 november 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 292, 2017, s. 61).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Bulgarien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 104, 19.3.2018.

Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Wehrheim mot ECB(Mål T-100/18)(⁽¹⁾)

(Personalmål – ECB:s anställda – Lön – Utlandstillägg – Borttagande – Ansvar – Materiell och ideell skada – Fel i tjänsten)

(2020/C 54/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Christine Wehrheim (Offenbach, Tyskland) (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. von Lindeiner och A. Andrzejewska, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF och artikel 50 i Europeiska unionens domstols stadga, om ersättning för den ekonomiska och ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av det fel som ECB begått vid fastställandet av sökandens ekonomiska rättigheter i samband med dennes anställning, som medfört att utlandstillägg först beviljades och sedan togs bort.

Domslut

- 1) *Europeiska centralbanken (BCE) ska betala 1 000 euro till Christine Wehrheim som ersättning för ideell skada, jämte dröjsmålsränta enligt den räntesats som fastställts av ECB för dess huvudsakliga refinansieringstransaktioner plus 3,5 procentenheter, från dagen för denna doms avkunnande fram till dess full betalning sker.*
- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Christine Wehrheim och ECB ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 152, 30.4.2018.

Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Grekland mot kommissionen

(Mål T-295/18)(⁽¹⁾)

(EGFL och Ejflu – Utgifter som undantagits från finansiering – Betalningar som verkställts av Grekland – Landsbygdsutveckling – Frikopplat direktstöd – Nyckelkontroller – Schablonmässig korrigering)

(2020/C 54/53)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A. Vasilopoulou och E. Chroni)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och J. Aquilina)

Saken

Begäran med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/304 av den 27 februari 2018 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 59, 2018, s. 3).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 249, 16.7.2018.

Tribunalens dom av den 19 december 2019 – Sta*Ware EDV Beratung mot EUIPO EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(Mål T-383/18) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket business/Navi – Faktiskt användande av varumärket – Delvis upphävande – Artikel 51.1 a och 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 58.1 a och 58.2 i förordning (EU) 2017/1001])

(2020/C 54/54)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Bölling och M. Graf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Tyskland) (ombud: advokat H. Hofmann)

Saken

Överklagande av det beslut som fattades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 maj 2018 (ärende R434/2017-5) angående ett upphävandeförfarande mellan Sta*Ware EDV Beratung och Accelerate Consulting.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Sta*Ware EDV Beratung GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C.

Tribunalens dom av den 19 december 2019 – XG mot kommissionen**(Mål T-504/18)(⁽¹⁾)*****(Anställda vid ett privat företag som tillhandahåller institutionen it-tjänster – Nekade tillträde till kommissionens lokaler – Huruvida den som antagit rättsakten var behörig att göra detta)***

(2020/C 54/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: XG (ombud: advokaterna S. Kaisergruber och A. Burghelle-Vernet)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Ehrbar och T. Bohr)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 3 juli 2018 att vidhålla beslutet att inte bevilja sökanden tillträde till kommissionens lokaler.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionens beslut av den 3 juli 2018 om att vidhålla beslutet att inte bevilja XG tillträde till kommissionens lokaler ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 373, 15.10.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 7 november 2019 – AMVAC Netherlands mot kommissionen**(Mål T-317/19 R)*****(Interimistiskt förfarande – Växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Verksamma ämnet etoprofos – Krav som ska vara uppfyllda för att ämnet ska kunna släppas ut på marknaden – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)***

(2020/C 54/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna C. Mereu, M. Grunchard och S. Englebert)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla-Contreras och I. Naglis)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/344 av den 28 februari 2019 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet etoprofos i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 62, 2019, s. 7).

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 21 oktober 2019 – Wagenknecht mot Europeiska unionens råd**(Mål T-715/19)**

(2020/C 54/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten A. Dolejská)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att Europeiska unionens råd rättsstridigt underlät att agera mot den tjeckiska premiärministern Andrej Babiš intressekonflikt avseende EU-budgeten.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Sökanden sände en uppmaning att agera till Europeiska rådet genom en skrivelse av den 5 juni 2019 och sände en anmodan att vidta åtgärder till Europeiska rådet enligt artikel 265 FEUF den 10 juni 2019. Sökanden begärde därvid att Europeiska rådet, på grund av en intressekonflikt, inte skulle bjuda in Andrej Babiš till Europeiska rådets möte den 20 juni 2019 där EU-budgeten diskuterades under punkt 4 i agendan.
 - Sökanden noterar att Andrej Babiš, trots att det förelåg en intressekonflikt, ändå var närvarande vid Europeiska rådets möte den 20 juni 2019 där EU-budgeten diskuterades under punkt 4 i agendan.
2. Andra grunden: Europeiska rådets svar på sökandens uppmaning att agera var motsägelsefullt och inte övertygande och angav inte Europeiska rådets inställning.
3. Tredje grunden: Sökanden är direkt berörd av Europeiska rådets underlåtenhet att utesluta Andrej Babiš från förhandlingarna om den framtida EU-budgeten vid Europeiska rådets möten, eftersom
 - i. ingen annan rättsakt behövs för att utesluta personer med en intressekonflikt från Europeiska rådets möten, och
 - ii. sökandens rättsliga ställning påverkas på grund av att han är a) en vald företrädare för den tjeckiska senaten, som har uppdraget att undersöka den tjeckiska premiärministerns påstådda intressekonflikt i egenskap av medlem i en särskild kommitté i senaten som bildats för detta ändamål, och b) en framtida konkurrent till kandidater från ANO 2011-partiet som kontrolleras av den tjeckiska premiärministern.

4. Fjärde grunden: Sökanden berörs personligen av Europeiska rådets påstådda underlåtenhet att agera mot den tjeckiska premiärministerns påstådda intressekonflikt av följande skäl:
- i. en konstitutionell skyldighet att kontrollera det korrekta antagandet av EU- rättsakter, inklusive EU-budgeten (den fler-åriga budgetramen 2021–2027),
 - ii. en konstitutionell skyldighet innehållande rätten att kontrollera den tjeckiska premiärministern när denne agerar i Europeiska rådet, inklusive skyldigheten att ansvarsfullt utöva uppdraget som medlem i den särskilda kommittén i senaten som är ansvarig för undersökning av premiärministerns påstådda intressekonflikt,
 - iii. sökandens valkampanj till den tjeckiska senaten 2018 i konkurrens med kandidater från ANO 2011 som kontrolleras av den tjeckiska premiärministern.
- Klaganden gör gällande att vägran från domstolens sida att pröva denna talan skulle utgöra rättsvägran och leda till att det i praktiken blev omöjligt för ledamöter i nationella parlament att kontrollera ministrar med avseende på handlingar som utförs i Europeiska rådet eller rådet.
5. Femte grunden: Det föreligger en skyldighet för Europeiska rådet att agera mot en intressekonflikt enligt artikel 325.1 FEUF och artikel 61.1 i budgetförordningen. ⁽¹⁾
- Sökanden gör gällande att alla förutsättningar för att Europeiska rådet ska vara skyldigt att agera, det vill säga att förebygga eller neutralisera den tjeckiska premiärministerns intressekonflikt, är uppfyllda.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av Europeiska rådets skyldighet att agera enligt artikel 325.1 FEUF och artikel 61.1 i budgetförordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Talan väckt den 20 november 2019 – HC mot kommissionen

(Mål T-804/19)

(2020/C 54/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: HC (ombud: advokaterna G. Pandey och V. Villante)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) fattade den 20 augusti 2019 om att avslå sökandes klagomål av den 17 april 2019 enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, och vilket inbegrep ett avslag på begäran av ersättning om 50 000 EUR,

- ogiltigförklara Epso:s/uttagningskommitténs beslut av den 21 mars 2019 om att inte vidta någon ändring med beaktande av sökandens begäran om omprövning av uttagningskommitténs beslut att inte låta honom gå vidare till nästa steg i uttagningsförfarandet,
- ogiltigförklara beslutet av den 28 januari 2019 på Epso-kontot online om att inte ta upp sökanden i utkastet till förteckningen över tjänstemän som valts ut i uttagningsförfarandet Epso/AD/363/18,
- ogiltigförklara meddelandet om allmänt uttagningsprov Epso/AD/363/18, som offentliggjordes den 11 oktober 2018, ⁽¹⁾ och hela det därav resulterande utkastet till förteckning över de tjänstemän som valts ut för att delta i ovan nämnt uttagningsprov och/eller förklara det vara rättsstridigt och ej tillämpligt på sökanden enligt artikel 277 FEUF,
- förplikta svaranden att till sökanden utge 50 000 EUR i skadestånd för den ideella skada som orsakats av de ovan nämnda angripna besluten,
- inledningsvis, när så är lämpligt, fastställa att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är ogiltig och ej tillämplig i det förevarande målet enligt artikel 277 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning av sökandens arbetslivserfarenhet, skyldigheten att motivera ett beslut har i detta sammanhang inte fullgjorts och artikel 25 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och artikel 296 FEUF har åsidosatts.
2. Andra grunden: Det föreligger åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, sökandens rätt att yttra sig och, i detta sammanhang, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av artikel 296 FEUF.
3. Tredje grunden: Det föreligger ett åsidosättande av artiklarna 1, 2, 3 och 4 i 1958 års förordning nr 1 ⁽²⁾, och i detta sammanhang ett åsidosättande av artiklarna 1d och 28 i tjänsteföreskrifterna, liksom även av artikel 1.1 f i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och av principerna om likabehandling och icke-diskriminering.
4. Fjärde grunden: Den del som kallas "talent screener" är mot bakgrund av artiklarna 1d, 4, 7 och 29 i tjänsteföreskrifterna att betrakta som rättsstridig.

⁽¹⁾ EUT C 368A, 2018, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 25, 1958, s. 511; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 16).

Överklagande ingett den 4 december 2019 – JMS Sports mot EUIPO – Inter-Vion (Hårband som spiral)

(Mål T-823/19)

(2020/C 54/59)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: JMS Sports sp. z o.o. (Łódź, Polen) (ombud: advokaterna D. Piróg och J. Słupski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Övrig part vid överklagandenämnden: Inter-Vion S.A. (Warszawa, Polen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen "Hårband som spiral" – Registreringsansökan nr 1 723 677-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 13 september 2019 i ärende R 1 573/2018-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet sökandens kostnader vid överklagandenämnden, och
- förplikta intervenienten, för det fall denna intervenerar, att bära sina rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 5.1 i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 7.1 i samma förordning.
- Åsidosättande av principen om fördelning av bevisbördan.
- Åsidosättande av principen om parternas likställdhet i processen.

Överklagande ingett den 4 december 2019 – Palírna U Zeleného stromu mot EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Mål T-829/19)

(2020/C 54/60)

Överklagandet är avfattat på: tjeckiska

Parter

Klagande: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Úście nad Łabą, Tjeckien) (ombud: advokaten T. Chleboun)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket BLEND 42 VODKA – Registreringsansökan nr 12 945 879

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2019 i ärende R 2 531/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- förena målen avseende överklagande av EUIPO:s beslut av den 5 september 2019 i ärendena R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 och R 2533/2018-2;
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 4 december 2019 – Palírna U Zeleného stromu mot EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Mål T-830/19)

(2020/C 54/61)

Överklagandet är avfattat på: tjeckiska

Parter

Klagande: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Uście nad Łabą, Tjeckien) (ombud: advokaten T. Chleboun)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket BLEND 42 VODKA i färgerna ljusblått och mörkblått – Registreringsansökan nr 12 946 034

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2019 i ärende R 2532/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- förena målen avseende överklagande av EUIPO:s beslut av den 5 september 2019 i ärendena R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 och R 2533/2018-2;
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 4 december 2019 – Palírna U Zeleného stromu mot EUIPO – Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA)

(Mål T-831/19)

(2020/C 54/62)

Överklagandet är avfattat på: tjeckiska

Parter

Klagande: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Uście nad Łabą, Tjeckien) (ombud: advokaten T. Chleboun)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA i färgerna vitt, rött, grått, ljusblått, mörkblått och orange – Registreringsansökan nr 12 946 182

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2019 i ärende R 2533/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- förena målen avseende överklagande av EUIPO:s beslut av den 5 september 2019 i ärendena R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 och R 2533/2018-2;
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 16 december 2019 – Leonardo mot Frontex**(Mål T-849/19)**

(2020/C 54/63)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter**

Sökande: Leonardo SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaterna M. Eposito, F. Caccioppoli och G. Calamo)

Svarande: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- Ogiltigförklara nedan angivna rättsakter.
- Förplikta svaranden att ersätta samtliga skador som redan lidits eller som kan komma att lidas i framtiden, direkt eller indirekt, och som på ett eller annat sätt är följden av att det angripna upphandlingsförfarandets rättstridighet.
- Såsom en åtgärd för bevisupptagning förordna om att sakkunnigutlåtande ska inhämtas enligt artiklarna 91 e och 96 i tribunalens rättegångsregler i syfte att fastställa följande: a) villkoren i meddelandet om upphandling är varken rimliga eller nödvändiga och strider mot gällande regler på området, b) de angripna villkoren hindrar Leonardo från att inkomma med anbud, c) uppdelning av kontraktet i två eller flera delar är motiverat av kostnadshänsyn och hänsyn till vad som är tekniskt genomförbart.
- Förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot följande meddelande om upphandling av tjänster: FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG "Fjärrstyrt luftfartygssystem (RPAS – Remotely Piloted Aircraft System) för maritim flygövervakning på medelhöjd med lång flygtid", publicerad den 18 oktober 2019 i tillägg till Europeiska unionens officiella tidning TED (Tenders Electronic Daily), med referensnr 2019/S 202-490010, jämte därtill hörande bilagor, i synnerhet:

- Invitation to Tender (Inbjudan), vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61915>;
- Financial Proposal, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61916>;
- Declaration (Försäkran som undertecknats på heder och samvete), vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61917>;
- Annex I – Tender Specifications, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61918>;
- Tender Submission Form, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61919>;

- Draft Contract (Utkast för upphandling), vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61921>;
- Agreement of non-disclosure, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61922>;
- Appendix 1, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61924>;
- Appendix 2, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61925>;
- Appendix 3, vilken återfinns på följande adress: <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61926>;
- Rättelse – Meddelande för ändringar eller ytterligare uppgifter, publicerad i tillägg till Europeiska unionens officiella tidning TED (Tenders Electronic Daily), med referensnr 2019/S 216-528930, vilken återfinns på följande adress: <https://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:528930-2019:TEXT:FR:HTML&tabId=0>
- Rättelse – Meddelande för ändringar eller ytterligare uppgifter, publicerad i tillägg till Europeiska unionens officiella tidning TED (Tenders Electronic Daily), med referensnr 2019/S 226-553006, vilken återfinns på följande adress: <https://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:553006-2019:TEXT:FR:HTML&src=0>,
- Frågor och svar som FRONTEX publicerat beträffande lex specialis (vilka återfinns på följande adress <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-questions.html?cftId=5444>);
- Protokoll till det informationsmöte som hölls i FRONTEX lokaler den 28 oktober 2019; jämte samtliga rättsakter som föregått, är konnexa med eller är en följd av dem som nämns ovan.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Sökanden yrkar att de angripna rättsakterna ska ogiltigförklaras i den del de åsidosätter principen om öppenhet, proportionalitetsprincipen, likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen på grund av sitt allmänna och irrationella innehåll. Nämda rättsakter föreskriver nämligen till nackdel för anbudsgivarna, och såvitt gäller sökanden, särskilda tekniska krav som är fullkomligt onödiga, oproportionerliga, överdrivna och icke ändamålsenliga för den aktuella tjänsten eller som är sådana att de gör det omöjligt för sökanden att delta i upphandlingen eller förorsakar sådana orimliga kostnader att de inverkar negativt på anbudets konkurrenskraft. Nämda rättsakter åsidosätter följaktligen skäl 96 och 108 samt artiklarna 160, 161 och 166 i budgetförordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾, punkterna 17.1, 17.3 och 17.8 i bilagan till nämnda förordning, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽²⁾ och 2014/24/EU ⁽³⁾. Vidare innebär dessa rättsakter ett befogenhetsöverskridande då de åsidosätter proportionalitetsprincipen, är ologiska, och utgår från felaktiga och förvanskade förutsättningar. De medför även särbehandling, orättvisa och utgör maktmissbruk.
2. Sökanden yrkar vidare att de angripna rättsakterna ska ogiltigförklaras på grund av att kontraktet inte delats upp i olika delar. Sökanden åberopar särskilt åsidosättande av artikel 160.1, 160.2, 160.3 och punkt 33.1 i bilaga I i budgetförordning 2018/1046/EU samt att punkt 18.2 tredje stycket i bilaga I i nämnda förordning inte har tillämpats.
3. Sökanden anser även att artiklarna 176 och 179 i budgetförordning 2018/1046 har åsidosatts då bestämmelserna i meddelandet om upphandling tillåter deltagare från tredjeland.
4. Mot bakgrund av de angripna rättsakternas rättsstridighet yrkar sökanden ersättning för samtliga skador som redan lidits eller som kan komma att lidas i framtiden, direkt eller indirekt, och som på ett eller annat sätt är följden av det angripna upphandlingsförfarandets rättsstridighet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT 2014, L 94, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT 2014, L 94, s. 65).

Överklagande ingett den 17 december 2019 – Tehrani mot EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn)**(Mål T-853/19)**

(2020/C 54/64)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Reza Hossein Khan Tehrani (Nordhorn, Tyskland) (ombud: advokaten D. Wiedemann)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Blue Genes, Inc. (Gardena, Kalifornien, Förenta staterna)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden vid tribunalen*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket Earnest Sewn – EU-varumärke nr 12 302 071*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 4 oktober 2019 i ärende R 531/2018-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara det beslut som annulleringsenheten meddelade den 30 januari 2019 i ärende nr 12618 C som avser ansökan om ogiltighetsförklaring av EU-varumärke nr 12 302 071 "Earnest Sewn",
- slå fast att EU-varumärke nr 12 302 071 "Earnest Sewn" ska förbli registrerat, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 60.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 17 december 2019 – Franz Schröder mot EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Mål T-854/19)**

(2020/C 54/65)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück-Nordhagen, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Pechan, och N. Fangmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: RDS Design ApS (Allerød, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket MONTANA – EU-varumärke nr 10 708 881

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 oktober 2019 i ärende R 2393/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bifalla ansökan om ogiltighetsförklaring och slå fast att EU-varumärke nr 10 708 881 inte är giltigt för de omstridda varorna och tjänsterna, och
- förplikta EUIPO och, om lämpligt, motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för överklagandet.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.1 och 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 17 december 2019 – Franz Schröder mot EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Mål T-855/19)**

(2020/C 54/66)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück-Nordhagen, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Pechan och N. Fangmann)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* RDS Design ApS (Allerød, Danmark)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket MONTANA – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 211 278*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 oktober 2019 i ärende R 1006/2019-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- bifalla begäran om ogiltighetsförklaring och förklara att den internationella varumärkesregistreringen nr 1 211 278 för Europeiska unionen är ogiltig för de omtvistade varorna, och
- förplikta EUIPO och, om så är lämpligt, motparten vid överklagandenämnden, att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för förfarandet om överklagande.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.1 och 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001
 - Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001
 - Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001
-

Överklagande ingett den 17 december 2019 – Franz Schröder mot EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Mål T-856/19)**

(2020/C 54/67)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück-Nordhagen, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Pechan och N. Fangmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: RDS Design ApS (Allerød, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket MONTANA – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 869 610

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 oktober 2019 i ärende R 2394/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bifalla ansökan om ogiltighetsförklaring och slå fast att den internationella registreringen av varumärke nr 869 610 inte är giltig för den Europeiska unionen avseende de omstridda varorna och tjänsterna, och
- förplikta EUIPO och, om lämpligt, motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för överklagandet.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.1 och 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 9 december 2019 – Alkemie Group mot EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)**(Mål T-859/19)**

(2020/C 54/68)

*Överklagandet är avfattat på polska***Parter***Klagande:* Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Polen) (ombud: A. Korbela)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Mann & Schröder GmbH (Siegbach, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket ALKEMIE – Registreringsansökan nr 16 417 644*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 16 september 2019 i ärende R 2230/2018-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och Mann & Schröder GmbH att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 9 december 2019 – Alkemie Group mot EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)**(Mål T-860/19)**

(2020/C 54/69)

*Överklagandet är avfattat på: polska***Parter***Klagande:* Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Polen) (ombud: advokaten A. Korbela)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Mann & Schröder GmbH (Siegbach, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket ALKEMIE Registreringsansökan nr 16 417 669

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 16 september 2019 i ärende R 2231/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och Mann & Schröder GmbH att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV